

Quarterly Journal of Village and Space Sustainable Development

Fall 2023, Vol.4, No.3, Serial Number 15, pp 111-135

doi 10.22077/vssd.2023.5126.1086

Investigating the Physical Resilience of Rural Households against Floods: A Case Study of Dargaz County

Zahra Kamali¹, Maryam Ghasemi^{2*}

1. Master of Geography and Rural Planning, Department of Geography, Dr. Ali Shariati Faculty of Letters and Humanities, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran.

2*. Assistant Professor of Geography and Rural Planning, Department of Geography, Dr. Ali Shariati Faculty of Letters and Humanities, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran.

*Corresponding author, Email: Magh30@um.ac.ir

Keywords:

Physical resilience, rural housing, flood, Dargaz county

Abstract

Flood hazards in Iran annually inflict significant damages on rural areas, particularly impacting the housing sector. Consequently, focusing on the physical resilience of rural housing is essential due to its heightened vulnerability to floods. This study aims to assess the level of physical resilience of rural dwellings in Dargaz county facing floods and examine the influential contextual factors. The research, characterized by an applied purpose and a descriptive-analytical nature, relies on field surveys. The structure of physical housing resilience is quantified across five components: spatial, legal, structural, functional, and perceptual resilience, utilizing 36 indicators within the Likert spectrum. Following preliminary exploratory studies, nine villages with the highest flood vulnerability in the city were identified as the research sample. At the time of the 1399 study, these villages housed 1514 residential units, with 225 units determined as the sample using the Cochran's formula. The research tool was completed with the assistance of household heads. The reliability of the questionnaire, assessed using Cronbach's alpha coefficient in the resilience structure, was 0.95, indicating a desirable level. Results indicated that the overall average of physical housing resilience (excluding the legal dimension) and the resilience structure was significantly lower than the theoretical average, falling within the low to moderate range. Furthermore, as residence duration and the age of homeowners in the village increased, the physical resilience of housing showed a weakening trend. Conversely, increased years of education and income were associated with a higher level of physical housing resilience, albeit with weak intensity.

Received:

11/Feb/2022

Revised:

18/Jun/2023

Accepted:

12/Aug/2023

How to cite this article:

Kamali, Z., & Gasemi, M. (2023) Investigating the Physical Resilience of Rural Households Against Floods (A Case Study of Dargaz County). *Village and Space Sustainable Development*, 4(3), 112-136. 10.22077/vssd.2023.5126.1086

Copyright: © 2022 by the authors. Licensee Quarterly Journal of Village and Space Sustainable Development. This article is an open access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

فصلنامه روستا و توسعه پایدار فضا

دوره چهارم، شماره سوم، پاییز پانزدهم، ۱۴۰۲، شماره صفحه ۱۱۱-۱۳۵

10.22077/vssd.2023.5126.1086 doi

بررسی تابآوری کالبدی مساکن خانوارهای روستایی در برابر سیل (مطالعه موردی: شهرستان درگز)

* ذهرا کمالی^۱، میریم قاسمی^{۲*}

۱. کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، گروه جغرافیا، دانشکده ادبیات و علوم انسانی دکتر علی شریعتی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.

۲. استادیار جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، گروه جغرافیا، دانشکده ادبیات و علوم انسانی دکتر علی شریعتی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.

* نویسنده مسئول، ایمیل: Magh30@um.ac.ir

چکیده:

مخاطره سیل در ایران سالیانه خسارات فراوانی برای روستائیان به ویژه در بخش مسکن ایجاد می‌نماید. به همین دلیل توجه به تابآوری کالبدی مساکن روستایی به دلیل آسیب‌پذیری بالا در مواجهه با سیل ضروری است. هدف پژوهش ارزیابی میزان تابآوری کالبدی مساکن روستایی شهرستان درگز در مواجهه با سیلاب و بررسی عوامل زمینه‌ای موثر بر آن است. پژوهش حاضر به لحاظ هدف کاربردی و از نظر ماهیت توصیفی-تحلیلی مبتنی بر پیمایش میدانی است. در این مطالعه سازه تابآوری کالبدی مسکن در ۵ مولفه تابآوری مکان، قانونی، سازه‌ای، کارکردی و تصویرذهنی، به کمک ۳۶ شاخص در طیف لیکرت کمی شد. پس از مطالعات اکتشافی اولیه ۹ روستا در سطح شهرستان با بیشترین آسیب‌پذیری در مواجهه با سیل شناسایی و به عنوان نمونه مورد بررسی قرار گرفت. این روستاهای در زمان انجام پژوهش در سال ۱۳۹۹ دارای ۱۵۱۴ واحد مسکونی بودند که با استفاده از فرمول کوکران و خطای ۰/۰۶ معادل ۲۲۵ واحد به عنوان نمونه تعیین و به کمک سرپرستان خانوار ابزار پژوهش تکمیل گردید. پایانی پرسشنامه با استفاده از ضربی آلفای کرونباخ در سازه تابآوری ۰/۹۵ و مطلوب ارزیابی شد. نتایج نشان داد میانگین کلیه ابعاد تابآوری کالبدی مسکن (بجز بُعد قانونی)، و سازه تابآوری با ۲/۶۲ به طور معنی داری پایین‌تر از میانه نظری و در حد کم تا متوسط ارزیابی شده است. همچنین با افزایش سکونت در روستا و افزایش سن مالکین، تابآوری کالبدی مسکن باشد ضعیف کاهش می‌یابد اما با افزایش سال‌های تحصیل و درآمد تابآوری کالبدی مسکن باشد ضعیف افزایش می‌یابد. همچنین با افزایش قدمت بنا و تعداد طبقات ساختمان، تابآوری کالبدی مسکن به طور معنی داری کاهش می‌یابد. میانگین تابآوری کالبدی در مسکن مهندسی ساز ۲/۹۹ و بناساز محلی ۲/۱۷ و در بین افرادی که وام مسکن دریافت کرده‌اند ۲/۸۳، و افرادی که وام دریافت نکرده‌اند ۲/۳۲ است. همچنین میانگین تابآوری کالبدی بین مسکن دارای سازه بادوام با ۲/۹۷، نیمه بادوام ۲/۱۵ و کم دوام ۲/۱۲ است. نیز میانگین تابآوری در ساختمان‌های دارای اسکلت بتن آرمه ۳/۳۲، اسکلت فلزی ۲/۹۵، آهن و طاق ۲/۱۵ و اسکلت تمام چوب ۲/۱۲ است.

واژگان کلیدی:

تابآوری کالبدی، مساکن روستایی، سیل، شهرستان درگز

تاریخ ارسال:

۱۴۰۰/۱۱/۲۲

تاریخ بازنگری:

۱۴۰۲/۰۳/۲۸

تاریخ پذیرش:

۱۴۰۲/۰۵/۲۱

۱- مقدمه

پایگاه بین‌المللی سوانح، مخاطرات طبیعی را به شش گروه زمین‌ساختی، آب‌وهوایی، هیدرولوژیکی، اقلیمی، زیستی و فرازمندی تقسیم می‌کند. در این بین، سیل مهم‌ترین مخاطره هیدرولوژیکی در اغلب نواحی محسوب می‌شود(ثروتی و همکاران، ۱۳۹۲). بررسی‌ها نشان می‌دهد زیان‌های واردہ ناشی از سیل ۳۱ درصد از کل خسارات ناشی از مخاطرات طبیعی و محیطی را در جهان به خود اختصاص می‌دهد(Lawal et al., 2011). بررسی آمار و اطلاعات خسارت‌های ناشی از وقوع سیل در ایران نیز نشان می‌دهد این پدیده همواره به عنوان یکی از سه بلاعی طبیعی و اصلی کشور مطرح می‌باشد(صابری‌فر و شکری، ۱۳۹۸: ۱۶۰)، در بین استان‌های کشور، استان خراسان با ۱۲۵ مورد (۵ رخداد سیل در سال)، در رتبه اول، تعداد سیل‌های جاری شده قرار دارد و استان‌های خوزستان با ۱۱۷ مورد (۴/۷ رخداد در سال) و فارس ۵۹ مورد (۴/۲ رخداد در سال) به ترتیب در رتبه‌های دوم و سوم می‌باشند(آب منطقه‌ای خراسان‌رضوی، ۱۳۹۸).

طبق شواهد موجود، مناطق روستایی عموماً با ریسک خیلی بالا (بلیکی و همکاران، ۲۰۰۵: ۹؛ نقل از صادقی و همکاران، ۱۳۹۴: ۸۸)، در مواجهه با مخاطرات طبیعی همچون سیلاب هستند و خسارات زیادی را در بخش‌های مختلف متحمل می‌گردند. معمولاً خسارات ناشی از سیل در نواحی روستایی به دو گروه مستقیم و غیرمستقیم تقسیم می‌شود. خسارات مستقیم عبارت است از: زیان‌های ناشی از هجوم و تماس آب با ساختمان‌ها و محتواهای درون آن‌ها از جمله اسباب و لوازم زندگی و تجهیزات موجود، محصولات زراعی، دام و طیور و تخریب راه، پل، درحالی که خسارات غیرمستقیم به زیان‌هایی گفته می‌شود که موجب اختلال در کسب و کار، شرایط زندگی و هزینه‌های خدمات فوریتی موارد مشابه شود(دلیران فیروز و همکاران، ۱۳۹۳: ۱۷-۱۸-۱۹). بررسی‌ها نشان می‌دهد در سال‌های اخیر توجه بیشتری به مباحث مریبوط به افزایش مقاومت جامعه در برابر مخاطرات طبیعی شده است(Noraini & et al., 2018) و امروزه دیدگاه غالب از تمرکز صرف بر کاهش "آسیب‌پذیری" به افزایش "تاب آوری" در برابر سوانح تغییر پیداکرده است (Cutter et al., 2008 به نقل از میرزاعلی و همکاران، ۱۳۹۷). چرا که تاب آوری توصیف بهتری از رابطه جوامع با سیاست‌های کاهش خطرپذیری ارائه می‌دهد(فریداحمدی نیا، ۱۳۹۶: ۱۰). تاب آوری^۱ توانایی یک نظام، گروه‌های اجتماعی یا جامعه در معرض مخاطره برای مقاومت^۲، جذب کردن^۳، گنجاندن^۴ هم در برابر آن و هم در بازتوانی به موقع و کارآمد از اثرات مخاطره از طریق حفاظت^۵، بازگردانی ساختارهای اساسی اولیه^۶ و عملکردی‌هایش است(دفتر سازمان ملل متحد برای کاهش بلایا، ۲۰۰۹: نقل از متکی و موقر، ۱۳۹۷: ۶۲).

تاب آوری مفهومی چندجانبه و دارای ابعاد مختلف اجتماعی، اقتصادی، نهادی و کالبدی است (Rose, 2007). در بعد تاب آوری کالبدی مسکن از اهمیت و بیزه‌ای برخوردار است. چرا که مسکن پناهگاه و اقامتگاه انسانی، زاییده مهم‌ترین احتیاجات انسانی است، مسکن روستایی کانون متمرکز و تبلور کالبدی ارزش‌های فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی حاکم بر زندگی روستاییان محسوب می‌شود(فاتح و داریوش، ۱۳۸۸: ۱۲۸). مسکن روستایی به‌ویژه در کشور ما همواره متأثر از شرایط خاص محیط طبیعی اکولوژیکی و بعض‌ا ضعف فناوری بوده است. اهمیت این موضوع در زمان حوادث غیرمتربقه شدت بیشتری می‌گیرد(حدادپور و همکاران؛ ۱۳۹۲: ۲۴). موضوع مدیریت مخاطرات و لزوم توجه به این‌می مساکن یکی از اهداف مهم برنامه‌ریزی‌ها محسوب می‌شود که طی سالیان اخیر به دلیل شدت وقوع سیلاب و افزایش میزان خسارت به

¹. Resilience

². Resist

³. Absorb

⁴. Accommodate

⁵. Reservation

⁶. Restoration of its essential basic structures and functions

⁷. United Nations Office for Disaster Risk Reduction (UNDRR)

بخش مسکن موردتوجه قرار گرفته و همین امر ضرورت پژوهش درخصوص ارزیابی تابآوری مساکن را دوچندان می‌کند(دلاور و همکاران، ۱۳۹۴: ۲۲). با توجه به آسیب‌پذیری بالای کالبدی مساکن در مخاطره سیل، به نظر می‌رسد می‌توان با افزایش «تابآوری کالبدی مسکن»، آسیب‌پذیری روستائیان را در مواجهه با سیل کاهش داد. زیرا تابآوری به دنبال کاهش آسیب‌پذیری و بالابردن ظرفیت مقاومت مساکن در برابر فاجعه است.

تابآوری کالبدی بهدلیل شکنندگی بالای سکونتگاه‌های روستایی در مقابل شرایط و ظرفیت محدود مقابله با تغییرات، بسیار پایین است (Seeliger & Turok, 2013: 187) به نقل از ضرایی و همکاران، ۱۳۹۹: ۱۲۱). مسکن روستایی به عنوان جزء مهم محیط انسان ساخت، عموماً در حوادث، بهویژه وقایعی که سریع رخ می‌دهند، متحمل خسارت فراوان می‌شود لذا توجه به تأمین مسکن تابآور بهویژه در نواحی که خطرات طبیعی در آن بر اثر تغییرات آب‌وهوازی تشدید شده، اهمیت ویژه‌ای دارد.

منطقه مورد مطالعه شهرستان درگز است. این شهرستان در استان خراسان رضوی به دلیل ویژگی‌های توپوگرافی و برخورداری از چندین رودخانه و احداث واحدهای مسکونی در امتداد سیالاب و گاه‌اً در حریم رودخانه، همواره درگیر سیل بوده و یکی از سیل‌خیزترین شهرستان‌های استان محسوب می‌شود؛ و همه ساله متتحمل خسارات بسیار به ویژه در بخش مسکن روستایی می‌گردد(خسروی چنار، ۱۳۹۲: ۳). به عنوان نمونه در سیل فرودین ۱۳۹۸ با شدت و وسعت بالا، خدمات قابل توجهی به باغات میوه، منازل مسکونی و مزارع شالی‌کاری وارد نمود(آب منطقه‌ای خراسان رضوی، ۱۳۹۸). همچنین در این سیل عده‌ای جان خود را از دست داده، ۲۸۲ واحد مسکونی تخریب و بیش از ۱۰ میلیارد تومان هزینه خسارت به مسکن در این شهرستان برآورد شده است(بنیاد مسکن، بخش بازسازی مسکن روستایی، ۱۳۹۸). طبق اطلاعات اخذ شده از واحد بحران و سوانح روستایی اداره کل بنیاد مسکن در شهرستان درگز و استان خراسان رضوی از مجموع ۱۲۶ آبادی دارای سکنه این شهرستان تعداد ۱۵ رosta با سیل مواجه بوده و همه ساله با خسارت و تخریب بالای در بخش کالبدی بهویژه مسکن مواجهه هستند. مطابق آمار اخذ شده از اداره کل بنیاد مسکن خراسان‌رضوی، از مجموع ۱۸۸۳ مسکن روستایی در سطح شهرستان، ۲۹۱ مسکن متعادل ۱۵.۵ درصد از سیل در سال ۱۳۹۸ آسیب دیده‌اند. از آنجا که مسکن یکی از نیاز اساسی زندگی است و در اثر سیل، مساکن زیادی آسیب می‌بینند، لذا ارزیابی تابآوری کالبدی مسکن در برابر خطر سیل ضروری است، زیرا توانایی مقاومت مساکن پس از وقوع خطر را نشان می‌دهد. با توجه به مباحث مطرح شده در طرح مسئله، سؤالات تحقیق بدین شرح مطرح می‌گردد: وضعیت کنونی مساکن خانوارهای روستایی شهرستان درگز به لحاظ تابآوری در چه سطحی ارزیابی می‌شود؟ عوامل زمینه‌ای چه نقشی بر تابآوری کالبدی مساکن دارد؟

۲- بنیان نظریه‌ای

وجود خطرات احتمالی و بروز تلفات جانی و خسارات مالی ناشی از سیل در نواحی شهری و روستایی مختلف جهان باعث شده تا متخصصان و پژوهشگران، مطالعات گسترهای در این ارتباط انجام دهند. پیرامون بررسی و ارزیابی میزان تابآوری کالبدی مساکن در برابر سیل و پیامدهای منفی آن، پژوهش‌های زیادی در خارج از کشور به رشتہ تحریر درآمده است. در داخل کشور نیز تعدادی پایان‌نامه و مقاله در رابطه با تابآوری شهرها در سال‌های اخیر به رشتہ تدوین درآمده است. درخصوص رosta و تابآوری در برابر مخاطرات بهویژه سیل که سالانه خسارات سنگینی به بار می‌آورد نیز مطالعاتی مشاهده گردید که در اینجا به ذکر تعدادی منابع خارجی و داخلی مرتبط پرداخته شد.

قاسمی و فرائی (۱۴۰۰) در مطالعه‌ای با عنوان "بررسی تابآوری کالبدی مساکن پیراشه‌ری در برابر مخاطرات طبیعی" نشان داد تابآوری کالبدی مساکن قلعه خیابان با ۱/۶۵ در حد بسیار پائین است. به طوریکه میانگین در مولفه تابآوری مکان ۲/۶۱، در تابآوری تصویر ذهنی ۱/۳۱ در تابآوری قانونی ۱/۶۴، در تابآوری سازه‌ای ۱/۲۱ و در

تاب آوری کارکردی ۱/۶۴ به طور معنی داری کمتر از میانه نظری و در حد بسیار پائین می‌باشد. همچنین با افزایش قدمت بنا، تاب آوری به‌طور معناداری کاهش می‌یابد. زیارتی و همکاران (۱۳۹۹)، در مطالعه خود با عنوان "سنجدش و ارزیابی میزان تاب آوری کالبدی مناطق شهری در برابر سوانح" نشان داد جزیره کیش از نظر تاب آوری در بُعد کالبدی در سطح پائین قرار گرفته و نیاز است در رشد و توسعه جزیره کیش در مقایسه با تقویت شاخص‌های تاب آوری کالبدی اقدامات جدی صورت گیرد.

مودودی ارخودی و همکاران (۱۳۹۹) در مقاله خود با عنوان "تبیین تاب آوری مناطق روستایی در برابر مخاطرات طبیعی با تأکید بر سیلاب" نشان داد معیار شیب زمین مهمترین عامل و معیارهای نقطه تمکز و ارتفاع از اصلی ترین عوامل شگل‌گیری و وقوع سیلاب است. میرزا علی و همکاران (۱۳۹۷) در مطالعه خود با عنوان "سنجدش ابعاد کالبدی تاب آوری جوامع روستایی در مواجهه با سیل" نشان داد با افزایش فاصله بافت و کالبد روستا از روختانه، میزان تاب آوری روستاییان نیز افزایش می‌یابد. این امر درخصوص تاب آوری اجزای کالبدی روستا از جمله فاصله واحدهای مسکونی، مزارع و باغات و نیز سایر مستغلات تا روختانه نیز صادق است. همچنین با بهبود کیفیت پوشش معابر، به همراه افزایش طول کانیو و جدول کشی، آسیب‌پذیری کاهش و متعاقباً تاب آوری کالبدی روستاهای افزایش می‌یابد. نیز با افزایش عمر مساکن از میزان تاب آوری خانوار روستایی کاسته می‌شود.

ویسی و همکاران، ۱۳۹۵ در مقاله خود با عنوان "ارزیابی میزان تاب آوری کالبدی سکونتگاه‌های روستایی از دیدگاه دهیاران" نشان می‌دهد تاب آوری کالبدی روستاهای در سطح مناسبی قرار ندارد و درجه تاب آوری کالبدی روستاهای با میزان جمعیت و موقعیت طبیعی قرار گیری آن‌ها قابل تبیین است.

سن^۱ و همکاران (۲۰۲۲) در مطالعه خود با عنوان "مدل سازی و کمی سازی تاب آوری سیل متغیر با زمان برای زیرساخت مسکن با استفاده از شبکه پویا بیزی" به اندازه گیری تاب آوری زیرساخت‌های مسکن (از نظر آسیب‌پذیری، استحکام و سناریوهای بازیابی) در برابر خطرات سیل با استفاده از یک شبکه پویا بیزی (DBN) در دره باراک پرداخت. این مطالعه در کنار اندازه گیری تاب آوری زیرساخت‌های مسکن، به مقامات دولتی کمک می‌کند تا تصمیم‌های مبتنی بر تاب آوری اتخاذ کنند. سن^۲ و همکاران (۲۰۲۱) در مطالعه ای با عنوان "توسعه چارچوب تاب آوری سیل برای سیستم زیرساخت مسکن: ادغام بهترین و بدترین روش با نظریه شواهد" چارچوبی برای ارزیابی تاب آوری برای زیرساخت‌های مسکن با استفاده از رویکرد ترکیبی بهترین-بدترین روش و استدلال شواهد سلسله مراتبی بر اساس نظریه دمپستر-شافر در برابر خطر سیل ارائه داد. چارچوب پیشنهادی در دره باراک در شمال شرقی هند اجرا شد تا میزان انعطاف‌پذیری آن دره و ارزیابی مدل مورد ارزیابی قرار گیرد. مدل ارزیابی تاب آوری سیل پیشنهادی نتایج رضایت‌بخشی را نشان داد و وضعیت تاب آوری همراه با درجه باور یا عدم قطعیت تعیین نشده را نشان داد. ساتلی^۳ (۲۰۱۹) در مطالعه خود با عنوان "مدل سازی یکپارچه بازیابی مسکن به عنوان یک فرآیند کالبدی، اقتصادی و اجتماعی" یک رویکرد جدید برای مدل سازی بازیابی مسکن پس از فاجعه سیل اخیر ارائه می‌دهد. برای پرداختن به بازیابی مسکن جامعه پس از وقوع سیل، دو حالت محدود مبتنی بر احیاء مورد بررسی قرار گرفت: اتمام تعمیر و اشغال مجدد. تجزیه و تحلیل‌ها شواهدی از فرآیندهای همزمان و بهم پیوسته اجتماعی، اقتصادی و کالبدی که در یک جامعه اتفاق می‌افتد و بر پیشرفت بهبود مسکن تأثیر می‌گذارد، نشان‌دهنده نیاز به تیمهای چندرشته‌ای و رویکردهای تحلیلی در مدل‌سازی مقاومت و بازیابی مسکن است.

¹. Sen

². Sen

³. Sutley

او و سانین دیجو^۱ (۲۰۱۸) در "رضایت بلندمدت کاربران از برنامه های مسکن دائمی پس از فاجعه" به ارائه یک الگوی مفهومی در مورد رضایت کاربران از برنامه های بازسازی مسکن پس از فاجعه می پردازد و نمایی کلی از روابطی که بین خصوصیات شخصی کاربران و مشارکت در فرآیندهای تحويل پژوه بازسازی با رضایتمندی مسکونی طولانی مدت را ارائه می دهد.

مطالعات انجام شده عمدتاً به تابآوری بافت های مسکونی / مناطق و محله های شهری پرداخته اند. مطالعاتی که در ارتباط با روستا انجام شده تماماً به تابآوری مناطق و سکونتگاه های روستایی پرداخته اند و مطالعه ای که مشخصاً به "تابآوری کالبدی مسکن روستایی" پردازد مشاهده نشد. همچنین در اغلب مطالعات تابآوری در مواجهه با مخاطرات طبیعی به معنای عام مورد بررسی قرار گرفته و تعدادی نیز تابآوری را در رابطه با مخاطرات دیگر از جمله زلزله، لغش و ریزش و... مورد بررسی قرار داده اند. بررسی پیشینه نشان می دهد بحث تابآوری کالبدی مسکن تاکنون چندان مورد توجه نبوده و محدود مطالعاتی که به تابآوری کالبدی مسکن پرداخته عمدتاً در نواحی شهری بوده و مطالعه ای که به تابآوری کالبدی مسکن روستایی پردازد مشاهده نگردید. مطالعات خارجی عمدتاً به بازسازی و انعطاف پذیری مسکن در مواجهه با مخاطرات پرداخته است. لذا وجه تمایز این مطالعه با مطالعات انجام گرفته در این می باشد که در این مطالعه تابآوری فقط در بعد کالبدی و در ارتباط با مقوله مسکن و در مواجهه با سیل مورد بررسی قرار می گیرد.

تابآوری اولین بار به صورت علمی توسط تیمرمن به حوزه مخاطرات وارد شد. تابآوری در کاهش خطر: "توانایی سیستم، جامعه و یا اجتماع درمعرض خطر به منظور استقامت، تحمل ضربات، سازگاری و بازسازی تاثیرات ریسک با روشی به موقع و موثر که شامل حفظ و ترمیم ساختارها، وظایف پایه حیاتی است" (محمدی سرین دیزج و احمدزاد روشی، ۱۳۹۴: ۱۰۵). تابآوری ظرفیتی از یک سیستم است که پتانسیل تطبیق با سوانح را به منظور دستیابی و یا حفظ سطح قابل قبولی از عملکرد و ساختار ایجاد می نماید. باید توجه داشت که ظرفیت و توپانایی تطبیق مهم ترین شاخص سیستم های تابآور محسوب گردیده و بازتوانی و احیاء ظرفیت تحمل و جذب فشار، سرعت بازگشت به شرایط عادی، تطبیق و ارتقای موقعیت سیستم و عملکرد آن در رد های بعدی قرار می گیرد (رفیعیان و همکاران، ۱۳۹۰: ۳۵-۲۸). در حال حاضر چندین چارچوب مفهومی برای سنجش تابآوری ارائه شده است. اغلب این چارچوب های مفهومی تابآوری در برابر سانحه شیوه های مشابه دارند که در آن بر عواملی که می توانند آسیب پذیری را کاهش و تابآوری را افزایش دهن، تمرکز می کنند. هر چند محدودیت اغلب این چارچوب ها این است که تمایل به تمرکز بر یک یا چند بُعد تابآوری سانحه دارند (Mayunga, 2007؛ Nقل از متکی و موقر، ۱۳۹۷: ۶۳). تابآوری دو کیفیت اساسی دارد: بالقوه^۲ (عملکردهای مطلوب در دوره های غیر بحرانی) و انطباقی^۳ (انعطاف پذیری در مقابل هنگام سانحه)، که می تواند برای زیر ساخت ها، سازمان ها، نظام های اجتماعی و اقتصادی به کار گرفته شود (Cutter Susan & et al, 2003؛ Nقل از متکی و موقر، ۱۳۹۷: ۶۳). تاکنون مدل های متعددی برای پیاده سازی رویکرد تابآوری در زمینه افزایش توپانایی برای تحمل شوک ها و ضربه های وارد شده از یک خطر به گونه های که آن خطرها تبدیل به سانحه نشوند مشخص شده است که در زیر به صورت مختصر به آن ها اشاره شد (رفیعیان و همکاران، ۱۳۸۹؛ رضایی، ۱۳۹۰).

^۱. Oo & Sunindijo

^۲ - inherent

^۳ - adaptive

جدول ۱- مدل های تاب آوری در مدیریت سوانح طبیعی

مدل	ویژگی ها
مدل نقش پایداری در کاهش خطر توبین (توبین ^۱ ، ۱۹۹۹)	این مدل برای بررسی و ارزیابی جوامع واقع در مناطق پرمخاطره مطرح شده است. چارچوب اتخاذ شده در این مدل بیشتر اکولوژیکی است. برای نشان دادن نحوه پایداری و تاب آوری جامعه ترکیبی از سه الگوی: تقلیل خطر برای بررسی طرح های تقلیل و کاهش خطر، الگوی بازیابی برای بازیابی ساختار سرمایه های فیزیکی، نگرش ها و طرح های دولتی، خصوصی و توزیع و سوم، الگوی ساختاری جمعیتی برای بررسی عوامل تغییرات ساختاری، عوامل فیزیکی، فرهنگی و اقتصادی، استفاده شده است. این ها با هم در ارتباط و بر اهداف مربوط به پایداری تأثیر دارند. درنهایت در این مدل ویژگی های جامعه پایدار و تاب آور مطرح می شود. هدف نهایی این چارچوب دسترسی به میزان پایداری و تاب آوری اجتماعات در مقابل مخاطرات تکنولوژیکی و طبیعی است. تمرکز این مدل بر نقش پایداری در تقلیل خطر است. به گونه ای که جوامع پایدار و تاب آور به عنوان جوامعی هستند که از لحاظ ساختاری، باعث تقلیل اثرات بلاایا و بهبود سریع بازارسازی عوامل حیاتی اجتماعی - اقتصادی جامعه می شوند.
مدل مکانی (DROP) (کاتر ^۲ و همکاران، ۲۰۰۸)	این مدل به منظور ارائه رابطه بین تاب آوری و آسیب پذیری طراحی شده که ارزیابی مقیاسه ای از تاب آوری بلاایا در سطح محلی و جامعه ارائه می کند در این مدل، تاب آوری به عنوان یک فرآیند دینامیک و وابسته به شرایط قبلی، شدت بلاایا، زمان بین مخاطرات و تأثیرات عوامل بروونگرا تعریف می شود. گام اول این مدل ارائه مجموعه پیشنهادهای از متغیرهای اکولوژیکی، اجتماعی، اقتصادی و نهادی است. گام بعدی در این مدل عملیاتی کردن و ایجاد مجموعه ای از شاخص ها و سپس بررسی آن در دنیای واقعی می باشد.
مدل شاخص خط مبنا (BRIC) (کاتر و همکاران، ۲۰۱۰)	این مدل روش شناسی و مجموعه ای از شاخص ها برای اندازه گیری شرایط موثر بر تاب آوری بلاایا در جوامع را ارائه می کند. در این مدل از شاخص ترکیبی برای تعیین و دستیابی به متغیرهای خاص جهت ایجاد یک مقیاس جمعی از تاب آوری استفاده می شود. مجهت تعیین شاخص ها از مدل مکانی تاب آوری بلاایا (DROP) که در آن ارتباط بین آسیب پذیری و تاب آوری مشخص و همچنین شرایط قبلی تمرکز می کند، استفاده و برمبنای ابعاد تاب آوری، شاخص های مورد نظر از این ابعاد تشکیل و برای تحلیل بکار گرفته شد. درنهایت این مدل با تصویرسازی نتایج یک بررسی کلی تطبیقی سریع از اینکه کدام روش ها و ابعاد در شاخص های خط مبنای تاب آوری بیشتر از بقیه مورد نیاز است را ارائه می دهد. همچنین تعیین می کند که چه مداخلات اجتماعی، اقتصادی، نهادی و کالبدی باعث بهبود کلی جامعه می شود.
مدل مدیریت بلاایای اجتماعی (CBDM)	این مدل یک رویکرد مدیریتی پایین به بالا است، که به مشارکت مردم در حل بحران های ناشی از وقوع بلاایای طبیعی توجه دارد، که در واقع هدف از آن کاهش آسیب پذیری جوامع و تقویت توانایی ها و مشارکت مردم برای مقابله با خطرات ناشی از وقوع بلاایای طبیعی، از جمله خطرات و خسارات ناشی از سیل بر بافت و کالبد روستایی است.

مأخذ: رفیعیان و همکاران، ۱۳۹۰: ۳۴.

رویکردهای مفهومی تاب آوری را می توان به سه دسته اصلی خلاصه کرد که جنبه مشترک در همه آنها توانایی ایستادگی، مقاومت و واکنش مثبت به فشار یا تغییر است (خزائی و همکاران، ۱۳۹۷: ۶۰).

الف- تاب آوری به عنوان پایداری: این رویکرد از مطالعات اکولوژیکی تاب آوری را به عنوان توانایی بازگشت به حالت قبل تعریف می کند. در این رویکرد، تاب آوری به صورت مقدار اختلالی که یک سیستم قبل از اینکه به حالت دیگری منتقل شود می تواند تحمل یا جذب کند، تعریف می شود. برخی دیگر از محققان، آستانه ای را فراتر از آنچه جامعه سانحه زده قادر به بازگشت به حالت عملکردی خود نیست را در نظر می گیرند، چون یک جامعه تاب آور دارای آستانه بالای است و قادر به جذب فشار زیادی قبل از اینکه از حد آستانه اش بگذرد، است.

ب- تاب آوری به عنوان بازیابی: رویکرد بازیابی از تاب آوری در ارتباط با توانایی جامعه برای «بازگشت به گذشته» از تغییر یا عامل فشار و برگشت به حالت اولیه آن است. تاب آوری در اینجا معیاری است که به عنوان زمان صرف

1 . Tobin
2 . Cutter

شده یک جامعه برای بازیابی از تغییر اندازه‌گیری می‌شود. جامعه تاب‌آور قادر به برگشت نسبتاً سریع به وضعیت قبلی است؛ در حالیکه جامعه‌ای که تاب‌آوری کمتری دارد، ممکن است زمان بیشتری را صرف بازیابی خود کند یا اصولاً قادر به بازیابی نباشد.

ج- تاب‌آوری به عنوان دگرگونی: این رویکرد بیشتر در ارتباط با تاب‌آوری اجتماعی و به عنوان ظرفیت جامعه برای واکنش به تغییر و به شکل سازگارانه است. این رویکرد بیان می‌کند به جای بازگشت ساده به حالت قبل می‌توان تغییر به حالت جدید که در محیط موجود پایدارتر است، رسید. رویکرد دگرگونی به تاب‌آوری برای درک چگونگی واکنشی که یک جامعه می‌تواند به شکلی مثبت به تغییر نشان دهد، است و می‌پذیرد که تغییر غیرقابل اجتناب است و به جای اینکه تغییر را یک عامل فشار بداند، آن را چیزی درنظر می‌گیرد که جامعه به آن برای احیا به حالت اصلی اش نیاز دارد. این رویکرد ویژگی دینامیک جوامع و تعاملات انسان - اکوسیستم را می‌پذیرد و مسیرهای پتانسیل چندگانه درون آن‌ها را قبول می‌کند(رضایی و همکاران، ۱۳۹۵: ۱۲).

امروزه برای تاب‌آوری در سطح جهان ^۴ بعد اصلی: ۱- اجتماعی ^۲- کالبدی - زیرساختی ^۳- اقتصادی ^۴- نهادی تعریف می‌کنند که هر کدام از این ابعاد دارای معیارهای مختلفی می‌باشند و با شاخص‌های متعددی قابل سنجش‌اند(نیک‌مردین و همکاران، ۱۳۹۳: ۲۶، نقل از جمشیدی و گلی، ۱۳۹۵: ۲۶). یکی از ابعاد تاثیرگذار در سنجش سطح تاب‌آوری، بعد کالبدی تاب‌آوری است و منظور از آن ابعاد کالبدی متغیر تاب‌آوری است که از طریق آن می‌توان وضعیت جامعه را از نظر ویژگی‌های کالبدی تاثیرگذار در زمان بروز سانحه ارزیابی کرد. در مطالعه حاضر تاب‌آوری کالبدی مسکن روستایی را به کمک ابعاد تاب‌آوری کالبدی (سازه‌ای)، تاب‌آوری کارکردی، تاب‌آوری ذهنی، تاب‌آوری قانونی / رسمی و تاب‌آوری مکانی (مطابق شکل ۱) مورد بررسی قرار گرفت.

الف- تاب‌آوری کالبدی-سازه‌ای: این تاب‌آوری ممکن است ناشی از افت کیفیت کالبدی یا سازه‌ای بنا باشد. این وضع با قرارگرفتن بافت بنا در مسیر افت کیفیت ناشی از گذشت ایام، تأثیر آب و هوای جایه‌جایی زمین، ارتعاشات ناشی از رفت و آمد اتومبیل‌ها یا نگهداری نامناسب و نامطلوب به وجود می‌آید(هولینگ و گاندرسون، ۲۰۰۲: ۲۰۰؛ مایونگا، ۲۰۰۷: ۹؛ میشل و هریس، ۲۰۱۲، ۷۹: به نقل از قاسمی و قرائی، ۱۴۰۰: ۴۴).

ب- تاب‌آوری کارکردی: این تاب‌آوری می‌تواند از کیفیت‌های کارکردی بنا یا مجموعه ناشی شود. ممکن است بنا دیگر برای کارکردی که برای آن طراحی شده است یا برای استفاده جاری مناسب نباشد؛ بنابراین این حالت، با استانداردهای روز یا شرایط متصرف یا متصرفین بالقوه تطبیق نمی‌کند. این عدم کارایی می‌تواند به خود بنا مربوط باشد.

ج- تاب‌آوری ذهنی: تاب‌آوری در تصویر ذهنی محصول تلقی و برداشت ذهنی از بنا است. در گذر زمان با ایجاد تحول در محیط انسانی، اجتماعی، اقتصادی یا طبیعی بافت تناسب خود را با نیازهایی که در خدمت آن است از دست می‌دهد. این برداشت یک امر ارزشی است و ممکن است در واقعیت فاقد جوهره واقعی باشد.

د- تاب‌آوری قانونی- رسمی: این تاب‌آوری به ابعاد کالبدی و کارکردی ربط پیدا کرده و هنگامی روی می‌دهد که یک بنگاه عمومی استانداردهای حداقلی را برای کارکرد تعیین می‌کند؛ به عنوان نمونه، رواج استانداردهای جدید بهداشتی و اینمی آتش سوزی یا مقررات ساختمانی ممکن است یک بنا را محکوم به فرسودگی کند.

ه- تاب‌آوری مکان^۱: مکان عنصر بنیادی در تاب‌آوری دربرابر سوانح است. برخورد و اشتراک تاب‌آوری اجتماعی و کالبدی-زیستی آاست که تاب‌آوری مکان را می‌سازد. باوجود این‌که خصوصیات مخاطره (تناوب، شدت، مدت، دوره

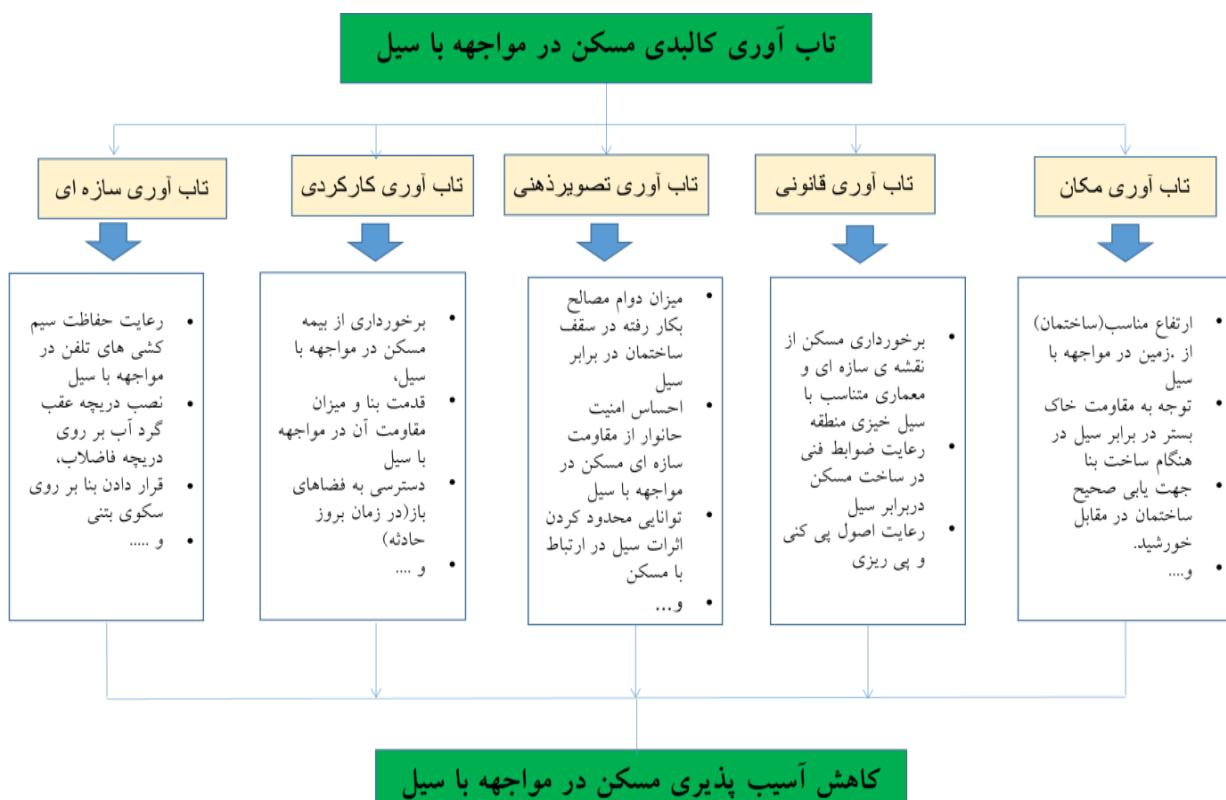
^۱. Place resilience

^۲. Biophysical

بازگشت و منطقه تحت تأثیر) تنوع فراوانی دارد، تطابق با خصوصیات جغرافیایی (خط‌سanhه، ساختار اجتماعی- اقتصادی، فرهنگ بومی)، تاب آوری محیط را بهبود خواهد بخشید (Zhou & et al, 2010؛ Nقل از متکی و موقر، ۱۳۹۷: ۶۳). این بعد با تأکید بر فعالیت و فضا، هر دو زمینه محیط زیست طبیعی و محیط انسان ساخت را دربرمی‌گیرد (Mitchell, 2012؛ Nقل از پوراحمد و همکاران، ۱۳۹۷: ۹۷). کاربری مسکونی همواره به عنوان مهم‌ترین و حساس‌ترین عرصه در هر روستا با متوسط حدود ۵۰ درصد از سطح کاربری های روستایی و داشتن شرایط فیزیکی و غیرفیزیکی (تراکم انسانی و غیره)، حاکم بر آن در پیامدهای رویدادهایی مخاطره‌آمیز بسیار تعیین کننده است (علیزاده، ۱۳۹۵: ۵۷).

مخاطرات طبیعی بخصوص سیل، بزرگترین منبع بالقوه برای خسارت و صدمات به مساکن خصوصاً در نواحی روستایی محسوب می‌شوند. از این رو لزوم توجه به تاب آوری کالبدی مساکن روستایی در مواجهه با سیل یکی از اهداف مهم برنامه‌ریزی‌ها محسوب می‌شود که طی سالیان اخیر به دلیل شدت وقوع مخاطره سیلاب و افزایش میزان خسارت به بخش مسکن مورد توجه قرار گرفته است (دلاور و همکاران، ۱۳۹۴: ۲۲). از آنجاکه سیل مهم‌ترین مخاطره هیدرولوژیکی در اغلب نواحی محسوب می‌شود، سازمان ملل متعدد نیز در اهداف توسعه پایدار (SDGs) ۲۰۳۰ بر ضرورت کاهش خسارات اجتماعی و مادی ناشی از بلایای آبی با تأکید بر حفاظت از آسیب پذیرترین گروه‌های اجتماعی تاکید می‌کند. به طوری که اهداف ۱، ۱۱ و ۱۳ مشخصاً بر به حداقل رساندن آسیب پذیری در برابر بلایا و افزایش انعطاف پذیری در برابر حوادث شدید متمرکز است (Anwana ET AL., 2023). بر این اساس در این مطالعه رویکرد مفهومی به تاب آوری، تاب آوری به عنوان پایداری است.

شکل ۱- مدل مفهومی تحقیق

۳- روش، تکنیک ها و قلمرو

این پژوهش از نظر ماهیت، از نوع پژوهش‌های کمی، از نظر هدف در زمرة تحقیقات کاربردی و از جهت روش توصیفی-تحلیلی است. واحد تحلیل مسکن خانوارهای روستایی و سازه اصلی مورد سنجش «تاب آوری کالبدی مسکن» در مواجهه با سیل است. اطلاعات موردنیاز به کمک روش‌های میدانی و روش‌های اسنادی تهیه شد. منطقه مورد مطالعه شهرستان درگز یکی از شهرستان‌های شمالی استان خراسان‌رضوی است. طبق آمار و اطلاعات اخذ شده از واحد بحران و سوانح روستایی اداره کل بنیاد مسکن در شهرستان درگز و استان خراسان‌رضوی از مجموع ۱۲۶ آبادی دارای سکنه این شهرستان تعداد ۱۵ روستا با سیل مواجه بوده و همه ساله با خسارت و تخریب بالایی در بخش کالبدی بهویژه مسکن مواجهه هستند. این روستاهای در بخش‌های (مرکزی، لطف‌آباد و نوخندان) پراکنده‌اند و جامعه آماری مطالعه حاضر را تشکیل می‌دهند. همان‌طور که در جدول زیر مشاهده می‌گردد از مجموع ۱۸۸۳ مسکن روستایی در سطح شهرستان، ۲۹۱ مسکن معادل ۱۵.۵ درصد از سیل در سال ۱۳۹۸ آسیب دیده‌اند (اداره کل بنیاد مسکن در شهرستان درگز، ۱۳۹۸). در این مطالعه روستاهایی به عنوان نمونه انتخاب شدند که تخریب مساکن روستایی در مواجهه با سیل بیش از ۹ واحد بوده است. بر این اساس ۹ روستا (معادل ۶۰ درصد روستاهای درگیر با سیل) که بیشترین خسارات ناشی از سیل را در مورد مسکن داشته‌اند به عنوان روستاهای نمونه انتخاب شد. حجم نمونه به کمک فرمول کوکران با خطای قابل قبول ۰/۰۶ محاسبه شد و به کمک قاعده تسهیم‌به‌نسبت، تعداد مسکن مورد بررسی در هر روستا تعیین گردید. مجموع کل مساکن در ۹ روستایی مورد بررسی ۱۲۱۸ مورد بوده است. بر این اساس مطابق فرمول، حجم نمونه ۲۲۵ مسکن تعیین گردید و به کمک سرپرست زن / مرد خانوار ساکن در هر مسکن یا در صورت غیبت سرپرست با فرزند ارشد خانوار پرسشنامه تکمیل شد.

جدول ۲- روستاهای مورد بررسی و حجم نمونه در هر یک از آن‌ها به همراه اطلاعات تکمیلی

نام	بخش	دهستان	مساکن ۱۳۹۸	تعداد واحدهای آسیب دیده،*	درصد خانوار ۱۳۹۵	حجم خانوار نمونه
یکه باغ			۱۶۶	۵۵	۲۰.۳۷	۲۰۳
پلگرد			۱۶۳	۱۹	۷۰.۰۳	۱۹۳
تیرگان	زنگلانلو		۳۱۹	۹	۳.۳۳	۳۳۰
شورکال	دیباچ		۴۵	۹	۳.۳۳	۵۱
محمدتقی بیگ			۱۷۵	۱۵	۵.۵	۱۶۱
امان مگان / امان قلعه			۲۰	۱۴	۵.۱۸	۲۲
شوی	دروندان		۱۳۱	۱۲۱	۴۶.۳۶	۱۱۲
ارتیان			۱۱۸	۱۸	۶.۶۶	۱۳۸
گلخندان	مرکزی	تکاب	۸۱	۱۰	۳.۷۰	۷۲
مجموع			۱۲۱۸	۲۷۰	۸۹۵	۱۲۸۲

مأخذ: * بنیاد مسکن شهرستان درگز، بخش بازسازی مسکن روستایی، ۱۳۹۹-۱۴۰۰.

شاخص‌های تاب آوری کالبدی مسکن روستایی در برابر سیل ابتدا از طریق مرور ادبیات گسترده استخراج و سپس مطابق با شرایط منطقه مورد حک و اصلاح قرار گرفت و نهایتاً ذیل ۵ مولفه به کمک ۳۶ شاخص که مشخص کننده سطح و میزان تاب آوری بخشی از یک مسکن روستایی می‌باشند، کمی گردید. روابی پرسشنامه از طریق پنل متخصصین (اساتید و کارشناسان بنیاد مسکن) مورد تأیید قرار گرفت. الگای کرونباخ برای سازه تاب آوری در ۵ بُعد و تعداد ۳۶ گویه، ۰/۹۵ و

در سطح مطلوب به دست آمد. آلفای کرونباخ بعد مکان با ۵ شاخص ۷۵/۰، بعد قانونی با ۴ شاخص ۹۴/۰، بعد تصویر ذهنی با ۷ شاخص ۹۲/۰ بعد کارکردی با ۷ شاخص ۷۲/۰ و بعد سازه ای با ۱۳ شاخص ۸۹/۰ به دست آمد.

جدول ۳- تعریف عملیاتی سازه تاب آوری کالبدی مساکن روستایی در مواجهه با سیل

مؤلفه	شاخص(تاب آوری کالبدی مساکن در مواجهه با سیل)
تاب آوری مکان	موقعیت محل(فاصله مناسب از حریم رودخانه و مسیل ها) و احداث مسکن در نقاط مصون از سیل، جهت یابی صحیح ساختمان در مقابل خورشید، برخورداری از شب مناسب محل احداث مسکن در برابر با سیل، توجه به مقاومت خاک بستر در برابر سیل در هنگام ساخت بنا، ارتفاع مناسب(ساختمان) از زمین در مواجهه با سیل
تاب آوری قانونی	برخورداری مسکن از نقشه ای سازه ای و معماری مناسب با سیل خیزی منطقه، رعایت اصول پی کنی و بی ریزی، رعایت ضوابط فنی در ساخت مسکن در برابر سیل، رعایت اصول و مقررات ساخت و ساز بنیاد مسکن در ساخت مساکن در مواجهه با سیل
تاب آوری در تصویر ذهنی	توانایی جبران خسارت های واردہ به مسکن در مواجهه با سیل توسط خانوار، احساس امنیت خانوار از مقاومت سازه ای مسکن در مواجهه با سیل، توانایی محدود کردن اثرات سیل در ارتباط با مسکن(مسدود کردن ورودی سیلاپ به مسکن)، میزان دوام مصالح بکار رفته در دیوار ساختمان در برابر سیل، میزان دوام مصالح بکار رفته در سقف ساختمان در برابر سیل، میزان دوام مصالح بکار رفته در کف ساختمان در برابر سیل، میزان دوام مصالح بکار رفته در پی واحد مسکونی در برابر سیل
تاب آوری کارکردی	دسترسی به فضاهای باز(در زمان بروز حادثه)، امکان حفظ مایملک در مواجهه با سیل(دام، خودرو)، طراحی و چیدمان مناسب ملک در جهت کاهش آسیب پذیری مسکن از سیل، انعطاف پذیری کالبدی مسکن در مواجهه با سیل(علیرغم مواجهه با سیل توانایی حفظ وضعیت خود را دارد)، میزان هزینه کرد سالیانه برای تعمیر و مقاوم سازی مسکن، قدمت بنا و میزان مقاومت آن در مواجهه با سیل، برخورداری از بیمه مسکن در مواجهه با سیل
تاب آوری سازه ای	رعایت حفاظت سیم کشی های تلفن در مواجهه با سیل، رعایت ایمنی در سیم کشی های برق در مواجهه با سیل(قرارگیری پریزها و سوکت های الکتریکی بالاتر از حد معمول دیگر ساختمان ها در روی دیوار)، لوله کشی ایمن و استاندارد آب شرب در مواجهه با سیل(اتصالات لوله کشی)، لوله کشی ایمن و استاندارد گاز در مواجهه با سیل(اتصالات لوله کشی)، لوله کشی ایمن و استاندارد فاضلاب و تخلیه مناسب فاضلاب خانوار، نصب دریچه عقب گرد آب بر روی دریچه فاضلاب، استفاده از شیشه های مناسب در مواجهه با سیل(ورق های شیشه ای با روکش پلمری که موجب تقویت شیشه ها می شود و از خرد شدن آنها جلوگیری خواهد شد)، رعایت میزان ضخامت دیوار(۴۰ سانت) و سقف در مواجهه با سیل، ایجاد لایه بیرونی در ساختمان(اعیق کاری بدن ساختمان در مواجهه با سیل)، مقاوم سازی کف ساختمان(ضدآب کردن کف ساختمان با مواد نانویا هر روش دیگر)، میزان استحکام اسکلت ساختمان در مواجهه با سیل(استفاده از اسکلت تیرکوبی)، قراردادن بنا بر روی سکوی بتی، استفاده از سپر یا پانل برای جلوگیری از ورود آب به خانه

مأخذ: عزیزی، ۱۳۸۴؛ رفیعیان و همکاران، ۱۳۹۰؛ تیلکویی، ۱۳۹۶؛ احمدی و همکاران، ۱۳۹۷؛ ۶۳ مطیعی لنگرودی و همکاران، ۱۳۹۳؛ ۳۲۴، زیاری و همکاران، ۱۳۹۷؛ ۴۶، خزایی و همکاران، ۱۳۹۷؛ ۵۹، سرتیپی بور، ۱۳۸۹؛ ۵۵۶، عنایستانی، ۱۳۹۵؛ ۱۳۹۶، پورطاهری، ۲۰۱۲؛ Mitchell, 2012؛ Mayunga, 2007؛ Holling & Gunderson, 2002: 200.

۴- یافته ها و تحلیل داده

میانگین سنی پاسخگویان ۴۶ سال بوده و ۹۳ درصد از پاسخگویان متأهل هستند. ۹۶ درصد پاسخگویان دارای تحصیلات دیپلم و کمتر و ۶۸ درصد پاسخگویان به کشاورزی و دامداری اشتغال دارند. تمامی افراد پاسخگو سکونت دائم در روستا دارند. از میان مساکن مورد بررسی تعداد ۱۴۳ واحد مسکونی (معادل ۶۳/۶ درصد)، در معرض سیل قرار گرفته اند. تعداد ۹ واحد مسکونی از روستاهای شوی-تیرگان- گلخندان- شورکال، ۱۰۰ درصد خسارت و تخربی گردیده اند. عمدۀ پاسخگویان بین ۱۵-۵ درصد دچار خسارات جزئی و گاهها خسارات به حیاط و آب گرفتگی در اثر سیل گردیده اند.

جدول ۴- وضعیت کلی مساکن روستاییان در روستاهای سیل خیر شهرستان درگز

درصد	فراآنی	نوع	متغیر	درصد	فراآنی	نوع	متغیر
۹۶/۹	۲۱۸	ویلایی		۱/۸	۴	اجاره‌ای	وضعیت مالکیت
۱/۳	۳	آپارتمانی	نوع واحد مسکونی	۹۶/۹	۲۱۸	ملکی	مسکن
۱/۸	۴	باغ‌منزل		۱/۳	۳	مشاع	
۱۷/۸	۴۰	بله	تغییر در نقشه	۷۲	۱۶۲	سندرسمی	نوع مالکیت
۸۲/۲	۱۸۵	خیر	ساختمان	۲۷/۶	۶۲	قولنامه	مسکن
۶۰	۱۳۵	بلی	دربافت و ام	۰/۴	۱	سایر	
۴۰	۹۰	خیر	مسکن	۴۴/۴	۱۰۰	بناساز محلی	نوع
۸۲/۲	۱۸۵	یک طبقه		۵۵/۶	۱۲۵	مهندسی ساز	ساخت
۱۷/۸	۴۰	دو طبقه	تعداد طبقات	۵۲/۹	۱۱۹	بلی	زیرنظر
۷/۱	۱۶	۱ تا ۵ سال		۴۷/۱	۱۰۶	خیر	بنیاد مسکن
۲۴	۵۴	۵ تا ۱۰ سال		۴۰	۹۰	عدم دربافت و ام	
۲۸/۹	۶۵	۱۰ تا ۲۰ سال	قدمت مسکن	۴	۹	بهسازی	نوع وام مسکن
۱۰/۲	۲۳	۲۰ تا ۳۰ سال		۵۶	۱۲۶	نوسازی	
۲۹/۸	۶۷	بیشتر از ۳۰ سال					

ماخذ: یافته های تحقیق، ۱۴۰۰.

در این پژوهش تاب آوری کالبدی مساکن روستایی در ۵ بُعد به شرح زیر کمی گردید: بعد تاب آوری مکان با ۵ شاخص در طیف پنج گزینه‌ای لیکرت کمی گردید. مطابق جدول ۳۷٪ پاسخگویان ساختمان‌های خود را از نظر «موقعیت محل، در نقاط مصون از سیل» احداث کرده‌اند، ۷۰٪ مساکن «جهت‌یابی صحیحی در مقابل خورشید» داشته‌اند، ۴۳٪ مساکن «از شیب مناسب محل احداث ساختمان در برابر سیل» برخوردارند، ۳۲٪ مساکن در هنگام ساخت، به مقاومت خاک بستر محل احداث ساختمان و ارتفاع مناسب از زمین توجه کرده‌اند. در بُعد مکانی «جهت‌یابی صحیح ساختمان در مقابل خورشید» با میانگین ۳/۹۲ مطلوبترین و «توجه به خاک بستر» با میانگین ۲/۸ نامطلوبترین وضعیت را داشته است. بعد تاب آوری قانونی با ۴ شاخص کمی گردید. در بین شاخص‌های بُعد قانونی تاب آوری، «رعایت اصول یکنی و پی‌ریزی» با ۳/۱۸، مطلوبترین وضعیت و «رعایت ضوابط فنی در ساخت مسکن در برابر سیل» با ۲/۸ نامطلوبترین وضعیت را داشته است. ۴۶٪ مساکن از «نقشه سازه‌ای و معماری متناسب با سیل خیزی منطقه» برخوردار بودند. همچنین در ۴۹٪ مساکن به «اصول یکنی و پی‌ریزی» توجه شده بود. ۴۷ درصد پاسخگویان «اصول و مقررات ساخت و ساز بنیادمسکن در ساخت مساکن در مواجهه با سیل»، را مورد توجه قرار داده اند.

بعد تاب آوری تصویرذهنی با ۷ شاخص کمی گردید. ۱۴٪ از پاسخگویان از «توانایی جبران خسارت‌های وارد به مساکن» خود در مواجهه با سیل را دارند، ۳۶٪ از پاسخگویان از «مقاومت سازه‌ای ساختمان» خود در مواجهه با سیل احساس امنیت دارند (بیشتر به دلیل دور بودن از مسیل سیلاب و رعایت حریم رودخانه)، ۱۶٪ از پاسخگویان «توانایی مسدودکردن ورود سیلاب به مساکن» را دارند. مصالح به کار رفته در یک ساختمان ۳۴٪ از پاسخگویان از دوام بالای برخوردار است. مصالح استفاده شده در سقف ساختمان ۴۵٪ از پاسخگویان در برابر سیل از دوام زیاد و بسیار زیادی برخوردار می‌باشد. مصالح به کاررفته در دیوارهای ساختمان ۴۴٪ از پاسخگویان از دوام زیاد و بسیار زیادی در برابر سیل برخوردار است. در ۳۲٪ از مساکن میزان دوام مصالح بکاررفته در کف ساختمان‌ها در سطح زیاد و بسیار زیاد قرار دارد. در

این بعد «میزان دوام مصالح بکار رفته در سقف ساختمان» در برابر سیل با ۳/۱ مطلوبترین و «توانایی جبران خسارت‌های واردہ به مسکن» در مواجهه با سیل توسط خانوار با ۱/۷۶ نامطلوبترین شاخص می‌باشد.

بعد تاب آوری کارکردی با ۷ شاخص کمی گردید. ۶۱٪ از پاسخگویان در زمان حادثه سیل دسترسی مناسبی به «فضاهای باز» دارند، ۲۱٪ پاسخگویان از توانایی «حفظ مایملک خود در برابر سیل» در سطح مطلوبی برخوردارند. تنها ۲۶٪ پاسخگویان «طراحی و چیدمان ملک خود را در جهت کاهش آسیب‌پذیری مسکن از سیل» در سطح زیاد و بسیار زیاد انجام داده‌اند. ۲۹٪ از پاسخگویان اظهار داشته‌اند «ساختمان در مواجهه با سیلاب از انعطاف‌پذیری زیاد و بسیار زیادی» برخوردار است. ۳۷٪ از پاسخگویان سالیانه برای «تعمیر و مقاومت مساکن» خود را زیاد و بسیار زیاد عنوان نموده‌اند و ۲۴٪ از «بیمه مسکن در مواجهه با سیل» با سیل ۲/۰۶ نامطلوبترین شرایط و «دسترسی به فضای باز» با میانگین ۳/۷۲ مطلوبترین شاخص می‌باشد.

بعد تاب آوری سازه‌ای با ۱۳ شاخص کمی گردید. در بُعد سازه‌ای نامطلوبترین وضعیت «استفاده از سپر یا پانل برای جلوگیری از ورود آب به خانه» با میانگین ۱/۴۲ و مطلوبترین «رعایت ایمنی در سیم کشی‌های برق در مواجهه با سیل» (قرارگیری پریزها و سوکت‌های الکتریکی بالاتر از حدمعمول دیگر ساختمان‌ها در روی دیوار)، با میانگین ۳/۲۸ می‌باشد. در ۳۲٪ مساکن «رعایت حفاظت سیم کشی‌های تلفن در مواجهه با سیل»، ۴۰٪ مساکن «سیم کشی‌های اصولی برق مناسب با سیل» از «لوله کشی آب استاندارد و مناسب در برابر سیل» و ۲۱٪ در زمینه «لوله کشی گاز از ایمنی بالایی» در سطح مطلوب برخوردار است. در ساخت ۴۱٪ مساکن به «ایمنی و ساخت اصولی فاضلاب و تخلیه آن» در سطح مطلوب توجه شده است. در ساخت ۱۵٪ از پاسخگویان در ساختمان‌های خود «دریچه عقب‌گرد آب برروی دریچه فاضلاب» را نصب کرده‌اند. ۹٪ مساکن دارای «شیشه‌های مناسب در برابر سیل» هستند. در ساخت ۲۴٪ مساکن به «رعایت میزان ضخامت دیوار و سقف (۴۰ سانت)، در مواجهه با سیل» توجه شده است. در ۱۳٪ مساکن «عایق کاری بدن ساختمان»، در ۱۲٪ مساکن «مقاومت سازی کف ساختمان» در ۲۰٪ مساکن «استحکام اسکلت در مواجهه با سیل» در سطح بالایی انجام شده است. ۲۰٪ پاسخگویان ساختمان‌های خود را بر روی «سکوی بتی» قرار داده‌اند. و تنها ۱۱٪ از پاسخگویان از «سپر یا پانل برای جلوگیری آب به خانه» در ساختمان‌های خود در سطح مطلوب استفاده کرده‌اند. بدیهی است تقویت تاب آوری سازه‌ای مسکن نیازمند صرف هزینه‌های زیاد می‌باشد که روستاییان از نظر اقتصادی در وضعیت مناسبی قرار نداشته و غالب قادر به هزینه کرد مطلوب در این زمینه نیستند.

جدول ۵- ارزیابی پاسخگویان در مورد میزان تاب آوری کالبدی مسکن به درصد و مقایسه آن با میانه نظری

بعد	شاخص	آماره T	میانگین	بسیار زیاد	زیاد	متوسط	کم	خیلی کم	SIG
موقعیت محل (فاصله مناسب از حریم رودخانه و مسیل ها) و احداث مسکن در نقاط مصون از سیل	موقعیت محل (فاصله مناسب از حریم رودخانه و مسیل ها) و احداث مسکن در نقاط مصون از سیل	-۰/۱۳۴	۱/۵۰۵	۳/۱۲	۱۷	۲۰	۳۳	۱۸	۱۲
جهت یابی صحیح ساختمان در مقابل خورشید	جهت یابی صحیح ساختمان در مقابل خورشید	-۰/۰۰۰	۱۳/۱۸	۳/۹۲	۳۵	۳۵	۲۰	۶	۴
برخورداری از شبیب مناسب محل احداث مسکن در برابر سیل	برخورداری از شبیب مناسب محل احداث مسکن در برابر سیل	-۰/۰۰۵	۲/۸۳	۳/۳	۱۱	۳۲	۳۲	۱۸	۷
توجه به مقاومت خاک بستر در برابر سیل در هنگام ساخت بنا	توجه به مقاومت خاک بستر در برابر سیل در هنگام ساخت بنا	-۰/۰۱۱	-۲/۵۷	۲/۸	۴	۲۸	۳۰	۱۸	۱۹
ارتفاع مناسب ساختمان از زمین در مواجهه با سیل	ارتفاع مناسب ساختمان از زمین در مواجهه با سیل	-۰/۳۶۳	۰/۹۱۱	۳/۰۷	۴	۲۸	۳۰	۱۸	۱۹
برخورداری مسکن از نقشه سازه‌ای و معماری مناسب با سیل خیزی منطقه	برخورداری مسکن از نقشه سازه‌ای و معماری مناسب با سیل خیزی منطقه	-۰/۰۱۶	-۱/۴۱	۲/۸۵	۱۹	۲۷	۱۴	۱	۳۹

SIG	T	آماره	میانگین	بسیار زیاد	زیاد	متوسط	کم	خیلی کم	شاخص	بعد
-۰۰۲۷	۲/۲۲	۳/۱۸	۱۲	۳۷	۲۲	۱۶	۱۳	رعایت اصول پی کنی و پی ریزی		
-۰۰۶۲	-۱/۸۷	۲/۸	۱۶	۲۸	۱۳	۵	۳۷	رعایت ضوابط فنی در ساخت مسکن در برابر سیل		
-۰۰۲۱	-۱/۲۵	۲/۸۷	۱۹	۲۸	۱۳	۴	۳۷	رعایت اصول و مقررات ساخت و ساز بنیادمسکن در ساخت مساکن در مواجهه با سیل		
-۰۰۰	-۱۶/۱۹	۱/۷۶	۳	۱۱	۸	۱۶	۶۲	توانایی جبران خسارت های واردہ به مسکن در مواجهه با سیل توسط خانوار		
-۰۰۱	-۲/۵۸	۲/۷۹	۴	۳۲	۲۴	۱۹	۲۱	احساس امنیت خانوار از مقاومت سازه ای ساختمان در مواجهه با سیل		
-۰۰۰	-۱۲/۰۴	۲/۰۴	۳	۱۳	۱۷	۲۰	۴۷	توانایی محدود کردن اثرات سیل در ارتباط با مسکن(مسدود کردن ورودی سیالاب به مسکن و...)	د. ج. آوری جهت بودجه و پنهان	
-۰۰۶۴	۰/۴۶۸	۲/۹۳	۷	۲۷	۳۵	۱۶	۱۶	میزان دوام مصالح بکار رفته در پی واحد مسکونی دربرابر سیل		
-۰۰۲۶	۱/۱۲۹	۳/۱	۱۲	۳۳	۲۴	۱۱	۱۹	میزان دوام مصالح بکار رفته در سقف ساختمان دربرابر سیل		
-۰۰۱۷	-۲/۳۹۷	۳/۰۴	۱۱	۳۳	۲۵	۱۲	۱۹	میزان دوام مصالح بکار رفته در دیوار ساختمان دربرابر سیل		
-۰۰۳۵۷	-۰/۹۲۳	۲/۸	۸	۲۴	۳۱	۱۷	۲۰	میزان دوام مصالح بکار رفته در کف ساختمان دربرابر سیل		
-۰۰۰	۱۰/۷۹۷	۳/۷۲	۲۵	۳۶	۲۹	۸	۳	دسترسی به فضاهای باز(در زمان بروز حادثه)		
-۰۰۰	-۸/۶۵۷	۲/۳۲	۱	۲۰	۲۱	۲۲	۳۴	امکان حفظ مایملک در مواجهه با سیل(دام، خودرو، و...)		
-۰۰۰	-۵/۹۷	۲/۵۳	۳	۲۳	۲۵	۲۴	۲۵	طراحی و چیدمان مناسب ملک در جهت کاهش آسیب پذیری مسکن از سیل	د. ج. آوری جهت بودجه و پنهان	
-۰۰۰۱	-۳/۲۷	۲/۷۵	۴	۲۴	۳۵	۱۵	۲۱	انعطاف پذیری کالبدی مسکن در مواجهه با سیل(علیرغم مواجهه با سیل توانایی حفظ وضعیت خود را دارد)		
-۰۰۵۶۴	-۰/۰۷۸	۲/۹۵	۱۸	۱۹	۲۵	۱۸	۲۱	میزان هزینه کرد سالیانه برای تعمیر و مقاوم سازی مسکن		
-۰۰۵۷۵	-۰/۰۵۶۱	۲/۹۵	۱۳	۲۴	۲۷	۱۶	۲۰	قدمت بنا و میزان مقاومت آن در مواجهه با سیل		
-۰۰۰	-۸/۹۶	۲/۰۶	۱۶	۸	۷	۴	۶۵	برخورداری از بیمه مسکن در مواجهه با سیل		
-۰۰۳۲۲	-۰/۹۹	۲/۹۲	۱۱	۲۱	۳۸	۷	۲۳	رعایت حفاظت سیم کشی های تلفن در مواجهه با سیل		
-۰۰۰	۴/۰۷۱	۳/۲۸	۱۱	۲۹	۴۴	۸	۸	رعایت ایمنی در سیم کشی های برق در مواجهه با سیل(قارگیری پریزها و سوکت های الکتریکی بالاتر از حد معمول دیگر ساختمان ها در روی دیوار)	د. ج. آوری جهت بودجه و پنهان	
-۰۰۰۲	۳/۱۸۱	۳/۲۳	۱۰	۳۳	۳۶	۱۱	۱۰	لوله کشی ایمن و استاندارد آب شرب در مواجهه با سیل(اتصالات لوله کشی و...)		
-۰۰۰	-۱۲/۴۰	۱/۸۹	۴	۱۷	۹	۳	۶۷	لوله کشی ایمن و استاندارد گاز در مواجهه با سیل(اتصالات لوله کشی و...)		
-۰۰۰	-۳/۷۹	۲/۶۴	۶	۳۵	۱۲	۱۳	۳۵	لوله کشی ایمن و استاندارد فاضلاب و تخلیه مناسب فاضلاب خانوار		
-۰۰۰	-۱۷	۱/۶۷	۲	۱۳	۸	۴	۷۳	نصب دریچه عقب گرد آب برروی دریچه فاضلاب		

SIG	آماره T	میانگین	بسیار زیاد	زیاد	متوسط	کم	خیلی کم	بعد	شاخص
.0/۰۰۰	-۲۳/۶۵	۱/۴۳	۱	۸	۵	۳	۸۳		استفاده از شیشه‌های مناسب در مواجهه با سیل(ورق‌های شیشه‌ای با روکش پلیمری که موجب تقویت شیشه‌ها می‌شود و از خرد شدن آن‌ها جلوگیری خواهد شد)
.0/۰۰۰	-۴/۱۹	۲/۷۱	۳	۲۱	۳۲	۲۹	۱۴		رعایت میزان ضخامت دیوار و سقف(۴۰ سانت) در مواجهه با سیل
.0/۰۰۰	-۱۶/۶۵	۱/۷۱	۳	۱۰	۸	۱۳	۶۶		ایجاد لایه بیرونی در ساختمان(عایق کاری بدنه ساختمان در مواجهه با سیل)
.0/۰۰۰	-۱۹/۸۴	۱/۵۶	۲	۱۰	۷	۶	۷۶		مقاوم سازی کف ساختمان(ضدآب کردن کف ساختمان با مواد نانو یا هر روش دیگر)
.0/۰۰۰	-۹/۱۲	۲/۵۶	۳	۱۷	۱۹	۲۴	۳۷		میزان استحکام اسکلت ساختمان در مواجهه با سیل(استفاده از اسکلت تیرکوبی و...)
.0/۰۰۰	-۹/۴۷	۲/۲۳	۴	۱۶	۱۷	۲۶	۳۷		قرار دادن بنا بر روی سکوی بتی
.0/۰۰۰	-۲۳/۴۱	۱/۴۲	۱	۱۰	۴	۱	۸۴		استفاده از سپر یا پانل برای جلوگیری از ورود آب به خانه

منبع: یافته‌های تحقیق، ۱۴۰۰.

به منظور بررسی تاب آوری کالبدی مساکن خانوارهای روستایی شهرستان درگز به تفکیک مولفه‌های مورد بررسی از آزمون T تک نمونه‌ای استفاده شد(جدول ۶). در این آزمون تاب آوری کالبدی مسکن در ابعاد مکانی با ۵ شاخص، قانونی با ۴ شاخص، تصویرذهنی با ۷ شاخص، کارکردی با ۷ شاخص و سازه‌ای با ۱۳ شاخص ساخته و مقیاس با ترکیب چندین شاخص برای ساخت متغیر تاب آوری، از رتبه‌ای به فاصله‌ای ارتقا یافت(اصغرپور ماسوله، ۱۳۹۱: ۵۵۳). ضرایب چولگی و کشیدگی نرمال بودن مولفه‌های مورد بررسی را تایید نمود.

جدول ۶- نتایج آزمون تک نمونه‌ای در مورد متغیر تاب آوری و ابعاد آن

بعاد	میانگین	آماره T	سطح معناداری	تفاوت از حد مطلوب	ضریب اطمینان ۹۵%
مکانی	۲/۲۲	۴/۱۵	۰/۰	-۰/۲۲۵	۰/۱۱۸
قانونی	۲/۹۲	-۰/۸۰	۰/۴۲۴	-۰/۲۵۷	-۰/۱۰۸
تصویرذهنی	۲/۶۴	-۵/۳۹	.	-۰/۳۶۲	-۰/۴۹۵
کارکردی	۲/۷۵	-۴/۷۶	.	-۰/۲۴۶	-۰/۱۴۴
سازه‌ای	۲/۲۳	-۱۴/۸۸	.	-۰/۷۷۳	-۰/۶۷۱
تاب آوری کالبدی مسکن	۲/۶۲	-۷/۲۶	.	-۰/۳۷۵	-۰/۲۷۳

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۰.

باتوجه به سطح معنی‌داری به دست آمده در کلیه ابعاد تاب آوری کالبدی مسکن (بجز بعد قانونی)، و سازه تاب آوری (Sig= 0/00)، میانگین به طور معناداری کمتر از میانه نظری و در سطح کم تا متوسط ارزیابی شده است. مطابق جدول ۶ بجز میانگین بعد مکانی با ۳/۲ که بالاتر از میانه نظری (عدد ۳) ارزیابی شده است، در سایر ابعاد میزان تاب آوری کالبدی مسکن روستاییان پایین‌تر از میانه نظری و ضعیف ارزیابی شده است. به طوری که میانگین بعد تصویرذهنی با ۲/۶، بُعد کارکردی با ۲/۷، بُعد سازه‌ای با ۲/۶ و سازه تاب آوری کالبدی با ۲/۶ پایین‌تر از میانه نظری بوده است. در تاب آوری بعد

مکان به دلیل احداث نسبی مساکن در نقاط مصون ازسیل و فاصله نسبتاً مناسب از حریم رودخانه و مسیل ها، همچنین جهت یابی ساختمان در مقابل خورشید و برخورداری از شیب نسبتاً مناسب محل احداث مسکن در برابر سیل و نیز توجه به مقاومت خاک بستر در برابر سیل در هنگام ساخت بنا و ارتفاع مناسب ساختمان از زمین در مواجهه با سیل تاب آوری بیشتر از سایر ابعاد و در حد متوسط تا زیاد شده است.

به منظور تدقیق موضوع در ادامه میانگین تاب آوری کالبدی مسکن بین خانوارهای درگیر با سیل با فراوانی ۱۴۳ و خانوارهای عدم درگیر با سیل با ۸۲ خانوار به کمک آزمون T دو نمونه مستقل مورد مقایسه قرار گرفت. با توجه به سطح معنی داری در آزمون لون ($Sig=0/00$) سازه تاب آوری با فرض عدم برابری واریانس ها در دو گروه (درگیر با سیل و عدم درگیر با سیل) مورد مقایسه قرار گرفت با توجه به $T=3/88$, $Sig=0/00$, $T=3/88$, در آزمون T، میانگین سازه تاب آوری مسکن در مساکن فاقد درگیری با سیل با ۲/۸۶ به طور معنی داری بیشتر از گروه درگیر با سیل با ۲/۴۹ است. در واقع مساکنی که در معرض سیل قرار گرفته‌اند، از تاب آوری کالبدی پایین تری در مواجهه با سیل برخوردار بوده اند.

جدول ۷- مقایسه میانگین تاب آوری در گروه‌بندی انجام گرفته از درگیر با سیل خانوارها (نتایج آزمون T دونمونه مستقل)

تعداد	میانگین	واریانس ها	عدم درگیر با سیل	درگیر با سیل	نتایج آزمون T دونمونه مستقل در دو گروه	نتایج آزمون T دونمونه مستقل	شاخص								
					F	T	درجه آزادی	معناداری سطح	معناداری سطح	درجه آزادی	تفاوت از میانگین	تفاوت از انحراف معیار	ضریب اطمینان ۹۵%	حد پایین حد بالا	
۸۲	۲/۸۶	۰/۰۰	۱۹/۵۷	۲/۴۹	۰/۰۰	۲۲۳	-۳/۸۸	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	-۰/۰۱	-۰/۰۴	-۰/۳۶۵	-۰/۰۹۴	-۰/۰۵۱
۱۴۳	۲/۴۹	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	-۰/۰۱	-۰/۰۴	-۰/۰۱	-۰/۰۱	-۰/۰۱

های تحقیق، ۱۴۰۰ مأخذ: یافته

با توجه به اینکه مساکن در معرض خطر سیل از تاب آوری کالبدی پایین تری در مواجهه با سیل برخوردارند، در ادامه به مقایسه میانگین تاب آوری کالبدی مسکن در مواجهه با سیل بر اساس درصد خسارت وارد شده به مسکن پرداخته شد. بدین منظور مساکن مورد بررسی بر اساس درصد خسارت به هشت گروه بدون خسارت، کمتر از ۵ درصد خسارت، بین ۵ تا ۱۵ درصد خسارت، بین ۱۵ تا ۳۰ درصد خسارت، بین ۳۰ تا ۴۵ درصد خسارت، بین ۴۵ تا ۶۰ درصد خسارت، بین ۶۰ تا ۸۵ درصد خسارت و بین ۸۵ تا ۱۰۰ درصد خسارت تقسیم و میانگین تاب آوری کالبدی مسکن بین گروه‌های تعريف شده به کمک آزمون تحلیل واریانس یک طرفه (آنو)، مورد مقایسه قرار گرفت.

جدول ۸- آزمون تحلیل واریانس یک طرفه برای مقایسه میانگین تاب آوری در گروه‌بندی درصد خسارت از سیل

تاب آوری	جمع مربعات	درجه ازادی	میانگین مربعات	سطح معناداری	F	تاب آوری
گروه‌بندی خسارت از سیل	۵۵/۸۱۸	۷	۷/۹۷۴	بین گروهی	۰/۰۰	۰/۰۰
	۷۸/۴۳۷	۲۱۷	۰/۳۶۱	دون گروهی	۲۲/۰۶	۰/۰۰
	۱۳۴/۲۵۵	۲۲۴		کل		

بازدید از نظر سازه تاب آوری تفاوت معناداری بین مساکن با درصد خسارت متفاوت ناشی از سیل وجود دارد. از آنجا که در آزمون تحلیل واریانس لازم است علاوه بر معنی داری تفاوت میانگین ها، به کیفیت تفاوت ها نیز پی ببریم (حبيب پور و صفری، ۱۳۹۱: ۵۶۳)، در ادامه به دلیل بالا بودن تعداد گروه ها از آزمون توکی استفاده شد. مطابق آزمون میانگین تاب آوری در سه گروه همگن دسته بندی شد. میانگین تاب آوری بین ۱۵ تا ۱۰۰ درصد خسارت در یک گروه همگن، تاب آوری بین ۵ تا ۳۰ درصد در گروه همگن دوم و تاب آوری کمتر از ۵ تا ۱۵ درصد خسارت در گروه همگن سوم قرار گرفت. مشاهده می شود میانگین تاب آوری در مساکن بیش از ۸۵ درصد خسارت ۱/۸۷ در طیف لیکرت است که با کاهش درصد خسارت به مسکن، میانگین تاب آوری افزایش می یابد به طوریکه در مساکن با کمتر از ۵ درصد خسارت، میانگین تاب آوری به بالاترین حد خود یعنی ۳/۴۵ افزایش می یابد. در واقع مساکنی که در مواجهه با سیل بیشتر خسارت دیده اند، تاب آوری پایینتری داشته اند.

جدول ۹- نتایج تفاوت میانگین ها از آزمون Tukey

Subset for alpha = 0.05			N	درصد آسیب و خسارت
۳	۲	۱		
	۱/۸۲		۱۵	بین ۰-۸۵ درصد
	۱/۸۷		۱۶	بیشتر از ۸۵ درصد
	۱/۸۹		۱۱	بین ۴۵-۶۰ درصد
	۲/۲۱		۲۳	بین ۳۰-۴۵ درصد
۲/۹۳	۲/۹۳	۲/۳۳	۲۴	بین ۱۵ تا ۳۰ درصد
۲/۹۳			۲۸	بین ۵-۱۵ درصد
۳/۴۵			۲۶	کمتر از ۵ درصد
۰/۱۴	۰/۰۶	۰/۱۷	-	Sig.

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 20/429.

b. The group sizes are unequal. The harmonic mean of the group sizes is used. Type I error levels are not guaranteed.

مأخذ: یافته های تحقیق، ۱۴۰۰

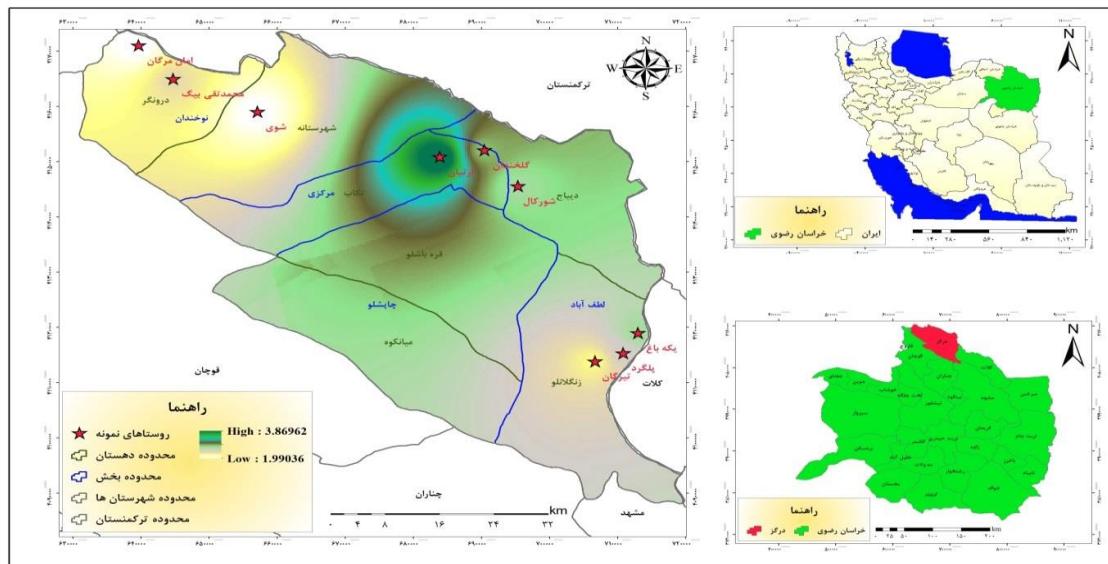
تحلیل فضایی تاب آوری کالبدی مسکن

بالاترین میانگین تاب آوری کالبدی مسکن را روستای ارتیان با میانگین ۳/۸۷ و پایین ترین را روستای امان مرگان با میانگین ۱/۹۹ به خود اختصاص داده است. شاید بتوان در تبیین این تفاوت نوع مسکن را دخیل دانست. چراکه بیش از ۶۳ درصد مساکن در روستای ارتیان مهندسی ساز بوده و زیر نظر بنیاد مسکن ساخته شده است در حالیکه در امان مکان تنها ۴۰ درصد مهندسی ساز بوده است. همچنین در روستای ارتیان مساکن دارای سند رسمی با ۷۳ درصد بیشتر از روستای امان مکان با ۶۰ درصد بوده است. براساس آزمون مجذور خای با توجه به سطح معناداری کمتر از ۰/۰۵ ($Sig=0/00$)، تفاوت معناداری از نظر تاب آوری و ابعاد آن بین روستاهای مورد مطالعه وجود دارد.

جدول ۱۰- میانگین ابعاد تابآوری به تفکیک روستاهای مورد بررسی

نام روستا	مکانی	قانونی	کارکردی	تصویر ذهنی	سازه‌ای	تابآوری
یکه‌باغ	۳/۱۵	۳/۲۵	۲/۷۳	۲/۶۲	۲/۲	۲/۶۷
پلگرد	۳/۱۸	۲/۵۹	۲/۸	۲/۴۳	۲	۲/۴۷
شورکال	۳/۱۴	۳/۸۶	۲/۴	۲/۵۹	۲/۲۲	۲/۶۴
گلخندان	۳/۶۱	۳/۱۵	۲/۸۶	۲/۶۲	۲/۴۱	۲/۷۹
ارتیان	۴/۰۶	۳/۹۲	۲/۹	۳/۹	۳/۷۵	۳/۸۷
شوی	۲/۴۸	۲/۱۰	۲/۲۱	۱/۹۴	۱/۶۹	۲
امان‌مگان	۲/۹۰	۲/۳۲	۱/۹۵	۱/۸۵	۱/۶۳	۱/۹۹
محمدتقی‌بیگ	۳/۰۶	۲/۵۵	۲/۶	۲/۶۶	۱/۷۶	۲/۳۷
تیرگان	۳/۲۵	۲/۵۲	۲/۳۱	۲/۲۹	۱/۶۹	۲/۲۴
مجذور خای	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰۱

شکل ۲- نمایش فضایی تابآوری کالبدی مساکن روستایی در روستاهای مورد بررسی شهرستان درگز

بررسی رابطه متغیرهای زمینه‌ای با تاب آوری مسکن روستایی

ابتدا رابطه بین ویژگی‌های فردی با سازه تابآوری کالبدی مسکن به کمک همبستگی خطی دو متغیره بررسی شد. با توجه به سطح معناداری (≤ 0.05) بین همه متغیرها بجز "تعداد افراد خانوار ساکن در واحد مسکونی" با سازه تابآوری رابطه معنادار وجودارد؛ بین متغیرهای (مدت سکونت در روستا، سن پاسخگویان)، و تابآوری رابطه معکوس باشد ضعیف وجود دارد. بطوری که با افزایش هر کدام از این متغیرها تابآوری کاهش و با کاهش آن‌ها تابآوری افزایش می‌باشد. بین متغیر تعدادسال‌های تحصیل و تابآوری رابطه مستقیم با شدت ضعیف وجود دارد. رابطه بین متغیر میانگین درآمد و تابآوری معنادار، از نوع مستقیم با شدت متوسط است.

جدول ۱۱- بررسی همبستگی میان متغیرهای ویژگی‌های فردی اعضاء نمونه با متغیر تاب آوری مساکن

ویژگی‌های فردی	سطح معناداری	ضریب همبستگی	آزمون	پیرسون
مدت سکونت در روستا		-۰/۲۹		.۰/۰۰
تعداد افراد خانوار ساکن		۰/۰۷۲		.۰/۲۸۲
تعداد سال‌های تحصیل		۰/۱۷۳		.۰/۰۰۹
سن پاسخگویان		-۰/۱۷۶		.۰/۰۰۸
میانگین درآمد		۰/۲۱۶		*۰/۰۰۱

مأخذ: یافته‌های تحقیق: ۱۴۰۰. سطح معناداری کمتر یا مساوی ۰/۰۵، ۰/۰۱*

در ادامه به مقایسه سازه تاب آوری بین متغیرهای دو مقوله‌ای می‌پردازیم، بر اساس آزمون تی دو نمونه مستقل میانگین تاب آوری در بین مساکنی که به کمک بناساز محلی ساخته شده اند با ۰/۱۷ به طور معنی داری کمتر از مساکن مهندسی ساز ۰/۹۹، می‌باشد (Sig. ≤ 0/05). همچنین میانگین تاب آوری مساکن خانوارهای موردنبررسی در بین افرادی که وام مسکن دریافت کرده‌اند با ۰/۸۳، به طور معناداری بیشتر از افرادی است که وام دریافت نکرده‌اند (با ۰/۳۲) (Sig. ≤ 0/05).

جدول ۱۲- تفاوت میانگین تاب آوری مساکن خانوارهای روستایی مورد بررسی بر حسب متغیر نوع ساخت و دریافت وام

تاب آوری	گزینه‌ها	میانگین	انحراف معیار	مقدار	درجه آزادی	سطح معناداری
نوع ساخت	بناساز محلی	۰/۷۳۶	۰/۱۷		۲۳۲	.۰/۰۰
	مهندسی ساز	۰/۵۹۲	۰/۹۹			
دریافت وام	دریافت وام	۰/۷۰۲	۰/۸۳		۰/۰۰	۰/۰۰۰
	عدم دریافت وام	۰/۷۸۲	۰/۳۲			

مأخذ: یافته‌های تحقیق، ۱۴۰۰

همچنین رابطه بین ویژگی‌های مسکن با تاب آوری کالبدی مسکن به کمک همبستگی خطی دو متغیره به شرح جدول زیر بررسی شد. با توجه به سطح معناداری (Sig. ≤ 0/05) بین همه متغیرها بجز متغیر "کل مساحت زیرینا" با سازه تاب آوری رابطه معنادار وجودارد. بین متغیرهای (قدمت بناء، تعدادطبقات) و تاب آوری رابطه معکوس با شدت متوسط وجود دارد. بطوری که با افزایش هر یک از متغیرها، تاب آوری کاهش و با کاهش هر کدام از آن‌ها تاب آوری افزایش می‌باید. رابطه بین متغیرهای (کل مساحت واحد مسکونی، تعداد اتاق)، و تاب آوری به کمک آزمون همبستگی اسپیرمن معنادار ۰/۰۰۱ و ۰/۰۰۲ و مستقیم با شدت ضعیف است.

جدول ۱۳- بررسی همبستگی میان متغیرهای ویژگی‌های مساکن اعضاء نمونه با متغیر تاب آوری مساکن

متغیر مستقل	متغیروابسته	آزمون	ضریب همبستگی	سطح معناداری
قدمت بناء	تاب آوری	پیرسون	-۰/۵۷۶	.۰/۰۰
تعدادطبقات	تاب آوری	پیرسون	-۰/۲۵۷	.۰/۰۰
مساحت واحدمسکونی	تاب آوری	اسپیرمن	۰/۲۲	.۰/۰۰۱
کل مساحت زیرینا	تاب آوری	اسپیرمن	۰/۰۷۳	*۰/۲۷۶
تعداد اتاق	تاب آوری	اسپیرمن	۰/۲۰۳	.۰/۰۰۲
عرض معاابر	تاب آوری	پیرسون	۰/۲۶۳	*۰/۰۰۰

مأخذ: یافته‌های تحقیق: ۱۴۰۰. * سطح معناداری کمتر یا مساوی ۰/۰۵، و سطح معنی داری کمتر یا مساوی ۰/۰۱.

بین متغیر عرض معابر با سازه‌های تاب‌آوری رابطه معناداری وجود دارد. بین عرض معابر با تاب‌آوری رابطه‌ای از نوع مستقیم و با شدت ضعیف (با افزایش عرض معابر تاب‌آوری افزایش و با کاهش عرض معابر، تاب‌آوری کاهش می‌یابد) برقرار است ($R=0.26$ & $Sig=0.00$)

به منظور بررسی تفاوت میانگین سازه تاب‌آوری بین متغیرهای اسمی چندمقوله‌ای از آزمون تحلیل واریانس یک طرفه (آنوا) استفاده گردید. با توجه به نتایج این آزمون (جدول ۱۴) میانگین تاب‌آوری بین نوع کوچه (بن‌بست، یک طرفه، دو طرفه)، وضعیت مالکیت مسکن (اجاره‌ای، ملکی و مشاعر)، نوع واحد مسکونی (ویلایی، آپارتمانی و باغ منزل)، تفاوت معناداری ندارد ($Sig \geq 0.05$). لذا این متغیرها تاثیری بر تاب‌آوری کالبدی مسکن نداشته است. اما نوع وام دریافتی بر تاب‌آوری کالبدی مسکن موثر است زیرا میانگین تاب‌آوری بر اساس نوع وام به طور معناداری تغییر می‌کند ($F=14/05$) & $Sig=0.00$ ، به‌طوری که میانگین تاب‌آوری کالبدی مسکن در خانوارهایی که وام‌های نوسازی دریافت نموده‌اند با ۲/۸۵ و افرادی که وام بهسازی دریافت کرده‌اند با ۲/۴۸ و افرادی که وام دریافت نموده اند ۲/۳۲ است. همچنین میانگین تاب‌آوری بین کیفیت سازه از نظر بادام، نیمه بادام و کم بادام به طور معناداری متفاوت است ($F=44/2$ & $Sig=0.00$) به‌طوری که میانگین تاب‌آوری کالبدی مسکن بین مساکن دارای سازه بادام با ۲/۹۷، نیمه بادام با ۲/۱۵ و کم بادام ۲/۱۲ است. نیز میانگین سازه تاب‌آوری بین انواع اسکلت‌بندی واحد مسکونی به طور معناداری متفاوت است & ($F=31/3$ & $Sig=0.00$). به‌طوری که میانگین تاب‌آوری در ساختمان‌های دارای اسکلت‌بندی بتن آرم‌های با ۳/۳۲، اسکلت‌بندی فلزی با ۲/۹۵، آهن و طاق ۲/۱۵ و اسکلت‌بندی تمام چوب با ۲/۱۲ متفاوت است.

جدول ۱۴- آزمون تحلیل واریانس یک طرفه برای مقایسه میانگین تاب‌آوری در متغیرهای مورد بررسی

Sig	F	میانگین مربعات	میانگین مربعات	درجه ازادی	جمع مربعات	تاب‌آوری
۰/۰۸۸	۲/۴۵۷	۱.۴۵۴	۱/۴۵۴	۲	۲/۹۰۸	بین گروهی
		۰.۵۹۲	۰/۵۹۲	۲۲۲	۱۳۱/۳۴	دون گروهی
		-	-	۲۲۴	۱۳۴/۲۵	کل
۰/۵۵۴	۰/۵۹۲	۰.۳۵۶	۰/۳۵۶	۲	۰/۷۱۲	بین گروهی
		۰.۶۰۲	۰/۶۰۲	۲۲۲	۱۳۳/۵۴	دون گروهی
		-	-	۲۲۴	۱۳۴/۲۵	کل
۰/۶۱۰	۰/۴۹۵	۰.۲۹۸	۰/۲۹۸	۲	۰/۵۹۶	بین گروهی
		۰.۶۰۲	۰/۶۰۲	۲۲۲	۱۳۳/۶۵	دون گروهی
		-	-	۲۲۴	۱۳۴/۲۵	کل
۰/۰۰	۱۴/۰۵	۷.۵۴۲	۷/۵۴۲	۲	۱۵/۰۸۴	بین گروهی
		۰.۵۳۷	۰/۵۳۷	۲۲۲	۱۱۹/۱۷	دون گروهی
		-	-	۲۲۴	۱۳۴/۲۵	کل
۰/۰۰	۴۴/۲۲۳	۱۹.۱۲۸	۱۹/۱۲۸	۲	۳۸/۲۵۶	بین گروهی
		۰.۴۳۲	۰/۴۳۲	۲۲۲	۹۵/۹۹	دون گروهی
		-	-	۲۲۴	۱۳۴/۲۵	کل
۰/۰۰	۳۱/۳۶۷	۱۳.۳۶۵	۱۳/۳۶۵	۳	۴۰/۰۹	بین گروهی
		۰.۴۲۶	۰/۴۲۶	۲۲۱	۹۴/۱۶۱	دون گروهی
		-	-	۲۲۴	۱۳۴/۲۵	کل

مأخذ: یافته‌های تحقیق، ۱۴۰۰

جدول ۱۵- میانگین اثرات متغیرهای نوع کوچه، وضعیت مالکیت مسکن، نوع واحدمسکونی، نوع وام دریافتی بر سازه تابآوری

متغیرهای مورد نظر بر سازه تابآوری	میانگین	تعداد	درصد
عدم دریافت وام	۲/۳۲	۹۰	۴۰
بهسازی	۲/۴۸	۹	۴
نوسازی	۲/۸۵	۱۲۶	۵۶
بادوام	۲/۹۷	۱۳۴	۵۹/۶
نیمه بادوام	۲/۱۵	۲۲	۹/۸
کم دوام	۲/۱۲	۶۹	۳۰/۷
اسکلت فلزی	۲/۹۵	۱۳۲	۵۸/۷
بتن مصلح(بتن آرم)	۳/۳۲	۲	۰/۹
تمام چوب	۲/۱۲	۶۹	۳۰/۷
اهن و طاق	۲/۱۵	۲۲	۹/۸

کیفیت بنا به لحاظ نوع سازه

نوع اسکلتبندی واحدمسکونی

مأخذ: یافته‌های تحقیق، ۱۴۰۰

۵- بحث و فرجام

سیل به عنوان یک مخاطره طبیعی در حالت عادی و معمول به خودی خود تهدید به حساب نمی‌آید، اما زمانی می‌تواند به شکل یک تهدید برای سکونتگاه‌ها و مساکن انسانی مطرح گردد که انسان حریم و مسیل‌های خاص سیلاپ را مورد تجاوز و اشغال قرار دهد. در نواحی روستایی به دلیل ساخت و ساز مساکن غیراستاندارد که به دلایل مختلفی چون سیاست‌های نادرست دولت، صرفه اقتصادی به دلیل توان پایین اقتصادی صورت می‌گیرد، مساکن از آسیب‌پذیری در مقابل مخاطره سیل برخوردارند. از این رو توجه به مفهوم تابآوری کالبدی مسکن روستایی از اهمیت زیادی برخوردار است. در زمینه مدیریت سیل، تابآوری به عنوان ظرفیت یک سیستم، به طور بالقوه در معرض خطرات، برای انطباق از طریق مقاومت یا تغییر می‌تواند تعریف شود، به عبارت دیگر رسیدن و حفظ یک سطح قابل قبول از عملکرد و ساختار، در مطالعه حاضر تاب آوری کالبدی مسکن ذیل ۵ مولفه با ۳۶ شاخص مورد بررسی قرار گرفت. در بعد مکانی تابآوری کالبدی مسکن «جهت‌یابی صحیح ساختمان در برابر خورشید» با میانگین ۳/۹۲، در بعد قانونی «رعایت اصول پی‌کنی و پی‌ریزی» با ۳/۱۸ در بعد تصویرذهنی «میزان دوام مصالح به کار رفته در سقف ساختمان» با عدد ۳/۱ در بعد کارکردی «دسترسی به فضای باز» با میانگین ۳/۷۲ در بعد سازه‌ای، «رعایت سیم‌کشی‌های برق» با ۳/۲۸ دارای بالاترین میانگین در بین سایر شاخص‌ها هستند. با توجه به سطح معنی‌داری به دست آمده در کلیه ابعاد تابآوری کالبدی مسکن (جز بعده قانونی)، و سازه تابآوری (Sig=0.000)، میانگین به طور معناداری کمتر از میانه نظری و در سطح کم تا متوسط ارزیابی شده است. جزو میانگین بعدمکانی با ۳/۲ که بالاتر از میانه نظری (عدد ۳) ارزیابی شده است، در سایر ابعاد میزان تابآوری کالبدی مسکن روستاییان پایین‌تر از میانه نظری و ضعیف ارزیابی شده است. به طوری که میانگین‌های بعده تصویرذهنی با ۲/۶، بعد کارکردی با ۲/۷، بعدسازه‌ای با ۲/۲ و سازه تابآوری کالبدی مسکن روستایی با ۲/۶ پایین‌تر از میانه نظری بوده است، که نشان دهنده پایین بودن تاب آوری کالبدی مساکن روستاهای در معرض سیل در شهرستان درگز است.

بررسی‌ها نشان داد در بین ویژگی‌های فردی، با افزایش سن و سکونت در روستا، تاب آوری کالبدی مساکن کاهش و با افزایش درآمد و سطح تحصیلات تاب آوری کالبدی مساکن افزایش یافته است. همچنین مساکن مهندسی ساز از تاب آوری بالاتری نسبت به بناساز محلی برخوردار بوده‌اند. به طوری که ۷۳ درصد مساکن در روستای ارتیان از نوع مهندسی ساز بوده و به نظر می‌رسد این مساله در تاب آوری بالای این روستایی بی تاثیر نبوده است. با افزایش قدمت بنا و تعداد طبقات مساکن روستایی، تاب آوری به طور معنی‌داری کاهش می‌یابد. لازم به ذکر است که در مطالعه میرزا علی

و همکاران (۱۳۹۷) نیز نشان داده شد که با افزایش عمر مساکن از میزان تابآوری مساکن روستایی کاسته می‌شود. همچنین با افزایش مساحت واحد مسکونی، و افزایش عرض معابر، تاب آوری کالبدی مساکن روستاییان به طور معنی داری افزایش می‌یابد.

بررسی‌ها نشان می‌دهد نوع وام دریافتی بر تابآوری کالبدی مسکن روستایی موثر بوده است به طوری که میانگین تابآوری کالبدی مسکن در خانوارهایی که وام‌های نوسازی دریافت نموده‌اند، به طور معنی داری بیشتر از افرادی است که وام بهسازی دریافت کرده‌اند. در واقع افرادی که وام نوسازی دریافت نموده‌اند، دارای مساکنی با سازه بادوام بوده و میانگین تابآوری کالبدی مسکن آنها بیشتر از مساکن نیمه بادوام و بی‌دوام است. همچنین تابآوری در ساختمان‌های دارای اسکلت بتن آرمه بیشتر بوده است. نتایج این مطالعه، با مطالعه قاسمی و قرائی (۱۴۰۰) که به تاب آوری کالبدی مساکن حاشیه کلانشهرها در برابر مخاطرات محیطی پرداخته از این نظر که در هر دو مطالعه تاب آوری مکان بالاتر از سایر ابعاد تاب آوری کالبدی مساکن روستایی ارزیابی شده است، همسو می‌باشد. همچنین در مطالعه مذکور میانگین تاب آوری کالبدی با ۱۶ بسیار پایین ارزیابی شده است، حال اینکه در این مطالعه ۲۶ و در حد کم تا متوسط ارزیابی شده است. با توجه به اینکه در مولفه تاب آوری کالبدی مسکن از نظر مکان، توجه به مقاومت خاک بستر در برابر سیل در هنگام ساخت بنا ضعیف ارزیابی شده است، توجه متولیان امر را به این مساله معطوف می‌داریم. در تاب آوری قانونی با توجه به اینکه ضوابط فنی در ساخت مسکن در برابر سیل چندان رعایت نمی‌شود، ضروری است با تمهداتی نظارت بیشتری بر ساخت مسکن روستایی صورت گیرد. همچنین با توجه به اینکه در تاب آوری تصویر ذهنی، خانوارها توانایی جبران خسارت‌های وارد به مسکن در مواجهه با سیل را بسیار پایین ارزیابی نموده‌اند، اتخاذ تدبیری مناسب در این ارتباط ضروری است. از آنجا که در تاب آوری کارکردی، مساکن روستایی در مواجهه با سیل عمدتاً بیمه نمی‌باشند، شناسایی و رفع موانع بیمه مسکن روستایی پیشنهاد می‌شود. در نهایت با توجه به اینکه در مولفه تاب آوری سازه‌ای، روستاییان استفاده از سپر یا پانل برای جلوگیری از ورود آب به مسکن را پایین ارزیابی نموده‌اند، توجه به رفع این نقیصه در روستاهای درمعرض سیل پیشنهاد می‌گردد. بدیهی است رفع موارد مطرح شده نیاز به تدوین قوانین و الزام دستگاه‌های مربوطه در اجرا و نظارت بر انجام درست آن دارد.

۶- منابع

- اصغریبور ماسوله، احمد رضا (۱۳۹۲). آمار مقدماتی برای علوم اجتماعی. تهران: سنبه.
- <https://www.ketabcity.com/%28X%281%29S%2855o40nilcg1j1tqbgbm3k1nv%29%29/bookview.aspx?bookid=1818249>
- احمدی، عبدالمجید، فتحی، سعید، و اکبری، ابراهیم (۱۳۹۷). ارزیابی تاب آوری محیط شهری در برابر مخاطرات طبیعی با تأکید بر زمین‌لرزه با استفاده از منطق فازی و (GIS) مطالعه موردی: شهر ارومیه. جغرافیا و مخاطرات محیطی، ۷(۳)، ۵۷-۷۳.
<https://doi.org/10.22067/geo.v0i0.69540>
- بنیاد مسکن انقلاب اسلامی استان خراسان رضوی (۱۳۹۸)، واحد بازسازی مسکن روستایی. <https://rkh.bonyadmaskan.ir>
- بنیاد مسکن انقلاب اسلامی شهرستان درگز، (۱۴۰۰)، بخش بازسازی مسکن روستایی. <https://rkh.bonyadmaskan.ir>
- پورطاهری، مهدی (۱۳۹۶). طراحی روستایی. تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها (سمت)، پژوهشکده تحقیق و توسعه انسانی. علوم
- <http://hosseiniehershadi.D1/SPortal/Search/?bs=%D8%B9%D9%85%D8%B1%D8%A7%D9%86%20%D8%B1%D9%88%D8%B3%D8%AA%D8%A7%D9%8A%D9%8A>
- پوراحمد، احمد، زیاری، کرامت‌الله، و صادقی، علیرضا (۱۳۹۷). تحلیل فضایی مؤلفه‌های تاب آوری کالبدی بافت‌های فرسوده شهری در برابر زلزله (مطالعه موردی: منطقه ۱۰ شهرداری تهران). برنامه‌ریزی فضایی (جغرافیا)، ۸(۱)، ۱۱۱-۱۳۰.
<https://doi.org/10.22108/sppl.2018.109941.1178>

پوراحمد، احمد، ابدالی، یعقوب، صادقی، علیرضا، و الله قلی پور، سارا (۱۳۹۷). سنجش و تحلیل فضایی مؤلفه‌های تاب آوری کالبدی در بافت مرکزی شهر همدان با استفاده از خودهمبستگی فضایی موران. برنامه‌ریزی توسعه کالبدی، ۱(۵)، ۱۰۶-۹۳.

<https://doi.org/10.30473/psp.2018.4833>

تیلکوی بگهجان، فاطمه (۱۳۹۶). بررسی میزان تاب آوری مساکن شهرستان دهگلان به منظور کاهش اثر بلایای طبیعی. پایان نامه کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی آمایش سرزمین، دانشگاه تبریز، چاپ نشده.

<https://doi.org/10.22126/ges.2023.7757.2535>

جمشیدی، زهرا (۱۳۹۵). شناخت ساختهای تاب آوری در برابر مخاطرات طبیعی و میزان دسترسی به آن‌ها در نهادهای مرتبط با مدیریت بحران در کلان شهر شیراز. پایان نامه کارشناسی ارشد رشته علوم اجتماعی- برنامه‌ریزی توسعه منطقه‌ای، دانشگاه شیراز، چاپ نشده.

حیبی پور گتابی، کرم، و صفری شمالی، رضا (۱۳۹۴). راهنمای جامع کاربرد SPSS در تحقیقات پیمایشی (تحلیل داده‌های کمی)، (چاپ ششم). تهران: انتشارات لوبه.

<https://ketabcity.com/bookview.aspx?bookid=1733935>

حدادپور، حسن (۱۳۹۲). تحلیل نقش شرایط اجتماعی- اقتصادی خانوارهای روستایی بر الگوی مسکن (مطالعه موردی: دهستان کویر، شهرستان طبس). پایان نامه کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه فردوسی مشهد، چاپ نشده.

<https://elmnet.ir/doc/10590807-31891>

خسروی چنار، عذرا (۱۳۹۲). مطالعه خطر سیلاب در شهر کلات بر مبنای روش‌های پالئوسیلاب. پایان نامه کارشناسی ارشد زئومورفولوژی در برنامه‌ریزی محیطی. دانشگاه فردوسی مشهد، چاپ نشده.

<https://civilica.com/doc/794877>

خرابی، مصطفی؛ رضویان، محمدتقی، و فرزاد بهتانش، محمدرضا (۱۳۹۷). تاب آوری بافت‌های فرسوده شهری در مواجهه با سوانح طبیعی (با رویکرد مدیریت و برنامه ریزی استراتژیک). تهران: انتشارات تمدن علمی.

<https://elmnet.ir/doc/31520494-61632>

دلیران فیروز، هدی (۱۳۹۳). ارزیابی اثرات ناشی از سیل با استفاده از نرم افزار HEC-FIA در حوضه آبخیز قهروود. پایان نامه کارشناسی ارشد آبخیزداری، دانشگاه صنعتی اصفهان، چاپ نشده.

<http://dx.doi.org/10.18869/acadpub.jstnar.19.74.6>

دلاور، شیما (۱۳۹۴). تحلیلی بر مدیریت پیشگیری و کاهش مخاطرات ریسک مساکن روستایی، نمونه موردی: روستاهای بخش مرکزی قوچان. پایان نامه کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه گلستان، چاپ نشده.

رفیعیان، مجتبی، رضایی، محمدرضاء، عسگری، اکبر، و شایان، سیاوش (۱۳۹۰). تبیین مفهومی تاب آوری و شاخص سازی آن در مدیریت سوانح اجتماع محور(CBDM). برنامه ریزی و آمایش فضای (مدرس علوم)، ۱۵(۴)، ۱۹-۱۹.

<https://ensani.ir/file/download/article/20121215093641-9564-17.pdf>

رضایی، محمدرضاء (۱۳۹۰). تبیین تاب آوری اجتماعات شهری به منظور کاهش آثار سوانح طبیعی (زلزله) مورد مطالعه: کلانشهر تهران. رساله دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه تربیت مدرس، چاپ نشده.

<https://elmnet.ir/doc/10543191-78451>

رضایی، محمدرضاء، سرائی، محمدحسین، و بسطامی‌نیا، امیر (۱۳۹۵). تبیین و تحلیل مفهوم تاب آوری و شاخص‌ها و چارچوب‌های آن در سوانح طبیعی. فصلنامه دانش پیشگیری و مدیریت بحران، ۱(۱)، ۴۶-۳۲.

<http://dpmk.ir/article-1-38-fa.html>

رفیعیان، مجتبی، مولودی، جمشید، و پورلطاهری، مهدی (۱۳۸۹). سنجش کیفیت محیط شهری در شهرهای جدید: مطالعه موردی شهر جدید هشتگرد. مجله علوم انسانی- برنامه‌ریزی و آمایش فضای (۳)، ۱۹-۳۸.

<https://hmsp.modares.ac.ir/article-21-471-1-fa.html>

زیاری، سمیه، فرهودی، رحمت‌الله، پوراحمد، احمد، و حاتمی نژاد، حسین (۱۳۹۷). بررسی و تحلیل مسکن پایدار در شهر کرج. مجله جغرافیا و توسعه، ۱۶(۱)، ۱۵۶-۱۴۱.

<https://doi.org/10.22111/gdij.2018.4119>

زیاری، کرامت‌الله؛ پوراحمد، احمد، فرهودی، رحمت‌الله، و معمارزاده، محمدزاده (۱۳۹۹). سنجش و ارزیابی میزان تاب آوری کالبدی مناطق شهری در برابر سوانح (مورد مطالعه: جزیره کیش). پژوهش‌های جغرافیایی برنامه‌ریزی شهری، ۸(۲)، ۲۷۸-۲۷۸.

<https://doi.org/10.22059/jurbangeo.2019.262070.938>

سرتبی‌پور، محسن (۱۳۸۹). ارزیابی و تحلیل مسکن روستایی سیستان و بلوچستان و جهت‌گیری سیاست‌های آتی. جغرافیا (انجمن جغرافیایی ایران)، ۸(۲۷)، ۹۵-۱۳۵.

<https://www.sid.ir/paper/150421/fa>

خرابی، اصغر، عباسی، شایسته، و مشکینی، ابوالفضل (۱۳۹۹). ارزیابی توسعه پایدار شهری باتاکید بر رویکرد تاب آوری در سکونتگاه‌های غیررسمی (مورد مطالعه: سکونتگاه‌های غیررسمی شهر سنتندج). نشریه علمی جغرافیا و برنامه‌ریزی، ۲۴(۷۴)، ۱۳۳-۱۱۹.

https://geoplanning.tabrizu.ac.ir/article_10776_0.html

صادقی، حجت‌الله، سیف، یعقوب، صیدایی، اسکندر، و صالحی کاخکی، میریم (۱۳۹۴). بررسی و اولویت بندی آسیب‌پذیری سکونتگاه‌های روستایی استان خوزستان در برابر مخاطرات طبیعی. *جغرافیا و پایداری محیط*, ۴(۵)، ۸۷-۱۰۷.

https://ges.razi.ac.ir/article_495.html

صابری‌فر، رستم، و شکری، هومر (۱۳۹۸). پنهان‌بندی خطر سیل در بیرون. *آمیش سرزمین*, ۱(۱)، ۱۷۸-۱۷۸-۱۵۹

<https://doi.org/10.22059/jtcp.2019.277972.669978>

علیزاده، مهدی (۱۳۹۵). ارزیابی آسیب‌پذیری زیرساخت‌های شهری کوهدهشت با رویکرد پدافند غیرعامل. *پایان‌نامه کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری*, دانشگاه شهید چمران اهواز، چاپ نشده. <https://doi.org/10.22059/jtcp.2016.59145>

عزیزی، محمد‌مهدی (۱۳۸۴). تحلیلی بر جایگاه و دگرگونی شاخص‌های مسکن شهری در ایران. *نشریه هنرهای زیبا*, ۲۳(۲۳)، ۲۵-۳۴.

<https://jfaup.ut.ac.ir>

عنابستانی، علی اکبر (۱۳۹۵). برناهه ریزی مسکن روستایی در ایران. *تهران: سیماه دانش*.

<https://ketab.ir/book/4a75fb65-3718-4f45-918b-de018d537cd4>

فریداحمدی‌نیا، لادن (۱۳۹۶). مطالعه تطبیقی تاب‌آوری در سطح محلات قدیم و جدید کلانشهر تبریز (مورد مطالعه: محلات شتریان و ولی‌عصر). *پایان‌نامه کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری*, دانشگاه تبریز، چاپ نشده.

فاتح، محمد، داریوش، بابک (۱۳۸۸). *معماری روستایی ۱-۲*. *تهران: علم و دانش*.

<https://www.adinehbook.com/gp/product/6009092758>

قاسمی، میریم، و قرائی، مسعود (۱۴۰۰). بررسی تاب‌آوری کالبدی مساکن پیراشه‌ری در برابر مخاطرات طبیعی (مطالعه موردی: شهرک باهنر مشهد). *فصلنامه دانش پیشگیری و مدیریت بحران*, ۱(۱)، ۳۸-۵۴.

<http://dpmk.ir/article-1-382-fa.html>

متکی، زهیر، و موقر، فاطمه (۱۳۹۷). چارچوب نظری برای تاب‌آوری مکانی در مواجهه با سانحه، نمونه موردی: سیل ۱۳۶۶ تجریش. *دوفصلنامه علمی پژوهشی مدیریت بحران*, ۱(۱۶)، ۷۵-۸۱.

https://www.joem.ir/article_38965_620d4848b0e4757f6947b66c3923f67e.pdf

محمدی سرین‌دیزج، مهدی، و نژادروشتنی، محسن (۱۳۹۴). ارزیابی میزان تاب‌آوری کالبدی شهری در برابر مخاطره زلزله مورد مطالعه: شهر زنجان. *نشریه تحلیل فضایی مخاطرات محیطی*, ۱(۱)، ۱۱۴-۱۰۳.

<http://jsaeh.knu.ac.ir/article-1-2547-fa.html>

میرزاًعلی، محمد، نظری، عبدالحید، و اونق، مجید (۱۳۹۷). سنجش ابعاد کالبدی تاب‌آوری جوامع روستایی در مواجهه با سیل (مطالعه موردی: حوضه آبخیز گرگان رود). *نشریه علمی- پژوهشی برنامه‌ریزی توسعه کالبدی*, ۳(۷)، ۱۱۱-۱۳۳.

<https://doi.org/10.30473/psp.2018.5262>

مودودی ارخدی، مهدی، برومند، ریحانه، و اکبری، ابراهیم (۱۳۹۸). تبیین تاب‌آوری مناطق روستایی در برابر مخاطرات طبیعی با تأکید بر سیلاب. *مجله مخاطرات محیط طبیعی*, ۲۳(۹)، ۱۷۲-۱۵۱.

<https://doi.org/10.22111/jneh.2019.30067.1525>

مطیعی‌لنگرودی، سیدحسن، قدیری معصوم، مجتبی، اسکندری‌چوبکلو، حافظ، طورانی، علی، و خسروپهمر، حمیده (۱۳۹۴). بررسی نقش مدیریت-مشارکتی در کاهش آثار سیل (مطالعه موردی: روستاهای حوضه رودخانه زنگمار ماکو). *جغرافیا و برنامه ریزی*, ۱۹(۵۱)، ۳۳۹-۳۳۹.

https://geoplanning.tabrizu.ac.ir/article_3451.html

آب منطقه‌ای استان خراسان رضوی (۱۳۹۸)، دفتر کنترل سیلاب و آبخیزداری سازمان جنگل‌ها مراتع و آبخیزداری کشور.

ویسی، فرزاد، صدیق‌قربانی، محمد، و اسدی، سیوان (۱۳۹۶). بررسی اثرات اجرای طرح‌های بر تاب‌آوری کالبدی سکونتگاه‌های روستایی (مطالعه موردی: شهرستان مریوان). *مسکن و محیط رosta*, ۱۶(۴)، ۳۷-۲۶.

<http://jhre.ir/article-1-1507-fa.html>

Anwana, E. O & Owojori, O. M. (2023). Analysis of Flooding Vulnerability in Informal Settlements Literature: Mapping and Research Agenda. *Social Sciences*, 12(1), 40. <https://doi.org/10.3390/socsci12010040>

Lawal, D. U., Matori, A. N., Hashim, A. M., Chandio, I. A., Sabri, S., Balogun, A. L. & Abba, H. A. (2011). Geographic information system and remote sensing applications in flood hazards management: A review. *Research Journal of Applied Sciences, Engineering and Technology*, 3(9), 933-947.

https://www.researchgate.net/publication/279472541_Geographic_Information_System_and_Remote_Sensing_Applications_in_Flood_Hazards_Management_A_Review

- Chong, N. O., Kamarudin, K. H., & Abd Wahid, S. N. (2018). Framework considerations for community resilient towards disaster in Malaysia. *Procedia engineering*, 212, 165-172. <https://doi.org/10.1016/j.proeng.2018.01.022>
- Oo, B. L., Sunindijo, R. & Lestari, F. (2018). Users' long-term satisfaction with post-disaster permanent housing programs: a conceptual model. *International Journal of Innovation, Management and Technology*, 9(1), 28-32. <http://www.ijimt.org/vol9/782-MP1011.pdf>
- Rose, A.(2007). Economic Resilience to natural and man_ made disasters: multidisciplinary origins and contextual dimensions. *Environmental Hazards*, 7(4), 98- 383. <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1016/j.envhaz.2007.10.001>
- Sen, M. K., Dutta, S. & Kabir, G. (2021). Development of flood resilience framework for housing infrastructure system: Integration of best-worst method with evidence theory. *Journal of Cleaner Production*, 290, 125197. <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2020.125197>
- Sen, M. K., Dutta, S. & Kabir, G. (2022). Modelling and quantification of time-varying flood resilience for housing infrastructure using dynamic Bayesian Network. *Journal of Cleaner Production*, 361, 132266. <http://dx.doi.org/10.1016/j.jclepro.2022.132266>